

Божидар Трифунов Митровић, др правних наука

Азбучна математика Винче

Математика је једна од најпрецизнијих наука али још није објаснила зашто су у математици Месопотамије божанствени бројеви били 3, 4, 5, 12 и 60. Одговор се крије, нећете поверовати, на обалама Дунава – у Лепенском виру и Винчи а доказе тог изворишта налазимо у Русији (Москви)

Поводом обележавања 450 година од када је завршен најлепши православни храм на свету – Сабор Покрова Божеј матери, што на Рву (који многи погрешно називају Храм Василија Блаженог иако је то само пристројка уз овај велелепни Храм), на прекрасном тргу (који многи погрешно називају Црвени трг), Божидар Митровић је одржао осам предавања у Новом Саду, Калуђерици, Винчи, Гроцкој, Београду и Москви у којима је изложио нови поглед на порекло НУЛЕ и цифара, за шта му додељено већ једно међународно признање

Започео сам 2000. године да пишем књижицу у којој сам планирао да путнике намернике који допућују у Москву, подсетим да посете Архангелски саборни храм у московском Кремљу¹ и погледају фреску «Српски чудотворци», на којој је приказан Св. Сава Сербскиј, састављач «Крмчије/Кормче књиге/Законоправила», (првог грађанског законика хришћанског периода Срба, Бугара и Руса) и Преподобни Симеон, у мирском животу СтеВан Немања.

Када сам хтео да напишем ко је саградио Архангелски сабор, прегледао сам многе енциклопедије и каталоге и свуда је писало да је овај храм саградио: *италијански архитекта* или: *архитекта из Италије*. Али то је нетачно јер је храм завршен 1508, а Италија је организована први пут 1861. године те храм није могао градити архитекта из Италије. Истражујући зашто су руски цареви стотинама година позивали архитекте из Венетије/Венеције, открио сам да је на Златној плочици из Пиргија² очуван древни азбучни назив из којег су глосатори при транслитерацији на латиницу неправилно прочитали реч СлоВени.

¹ Правилније је и у српском језику писати као у руском језику: **Московски Кремљ**, јер је кремљ свака утврда (па московски није придев једног јединог кремља, како влада мишљење ван Русије) која у Русији на горњем завршетку својих бедема има божански знак **М** (који многи називају ластавичји реп или словни знак «М»), који значи Боуки, божански, те је не само војна него пре свега духовна заштита, због чега се и ова фреска оправдано налази у овом Кремљу, јер је и данас Законоправило Св. Саве Сербског званични црквени кодекс Руске, Српске и Бугарске православних цркава.

² «КолоВени (СлоВени) и континуитет културе и права», КолоВенија, Београд 2008., стр. 116, према: «Gli Etruschi – una nuova imagine», Giunti, Фиренца, 1984, стр. 131;

Светислав С. Билбија је у књизи «Староевропски језик и писмо Етрураца» правилно ишчитао овај натпис као КолоВени, али није знао прави смисао и да је из те речи настала реч СлоВени.

Научници претпостављају да ова златна плочица, исписана етруским текстом потиче из VI века пре нове ере.

Истоветан натпис нашла је Америчка археолошка експедиција 1914. године у Сарду³, некадашњој престоници Лидије на каменом блоку, али исписану азбуком лидијског периода на којој је Светислав С. Билбија исправно прочитао ВиниК указавши да је знак на крају (овде означен бројевима 1 – 4 да би се натпис упоредила са називом СлоВена исписаног азбуком етруског периода) исчитавано са десна на лево идеографски знак.

И на овом каменом блоку за који се претпоставља да је из XI века п.н.е., био је исписан исти назив ВиниКоло односно КолоВини/КолоВени.

На крају 2008. године објавио сам књигу «КолоВени (СлоВени) и континуитет културе и права» која има 756 страница у пуном колору, формата 30 x 30 см, тешка је 4,5 кг, са стотинама доказа о правом називу СлоВена и нашој историји до VI века, на простору који данас називамо Балкан, Мала Азија и Европа.

Звучи невероватно зар не! Као доказ да је ипак тачно да је древни назив СлоВена био КолоВени послужиће нам:

1. математика и
2. најновија истраживања широм света у области анализе нуклеотида Y мушког хромозома ДНК.

Математика је једна од најпрецизнијих природних наука па ће и докази који овде буду изнети бити прецизни до математичке јединице 1. Да би се ови докази разумели мора се имати у виду да је математика природна наука али је истовремено и друштвена појава, која је пратила судбину осталих друштвених појава те и преживела трагичну судбину човечанства.

У том смислу математика ће бити доказ да је порекло речи Словени заиста била реч КолоВени, али ће ова открића право значења речи СлоВени бити истовремено она недостајућа карика у решавању неких нејасноћа у **историји математике**.

Тако ће управо одгонетатање правог назива СлоВена помоћи да се објасне следеће загонетке или очигледне противречности у историји математике:

- ✓ Европа није познавала НУЛУ до доласка арапских окупатора,
- ✓ такозване **арапске цифре** ПО ТВРЂЕЊУ самих Арапа НИСУ АРАПСКЕ,
- ✓ Арапи су ЦИФРЕ преузели из Индије, али
- ✓ оваквих ЦИФАРА – НУЛЕ није било у Индији до VIII в.

³ Сард је енглески назив. Турци данас називају овај град: Сарт,

- ✓ ЦИФРЕ из Индије «преузели» су ЗАПАДНИ АРАПИ а не ИСТОЧНИ АРАПИ, иако би било логичније (ако су Арапи преузели цифре – нулу из Индије) да су то учинили Источни Арапи који су ближи Индији,
- ✓ Цифр(а) је била ознака за НУЛУ
- ✓ ЦИФР(А) је била ознака за ТАЈНИ ЗНАК.

Разјашњење ових противречности из историје математике помоћи ће нам да разумемо зашто се системски не допушта да сви Срби живе у једној држави јер су управо на принципу потискивања и настале ове «математичке» противречности.

Постоји научна нетачност да је **0 (нула)** била непозната у Европи и да су је Европљани примили из Индије, преко Арапа. Управо у том скривању и лежи пут разумевању, зашто је одгонетка за божанске знаке у Међуречју/Месопотамији управо у Лепенском Виру и Винчи. Грчка мисао је полазила од учења да је сав простор попуњен. У том периоду је чак настао појам **атома** који, по тадашњим схватањима, као најмања честица попуњава сваки простор. У таквом схватању није било места за нулу пошто су Грци схватили НУЛУ као НИШТА!

Одговор зашто је тако доста прецизно даје Чарлс Сифе (Charles Seife):
«Из НИЧЕГА не може ништа да НАСТАНЕ⁴: И Запад одбацује НУЛУ! Нула се сударила са једним од основних начела западне филозофије, учењем чији корени потичу од Питагорине филозофије бројева и чији је значај потекао од Зенонових парадокса. Читав грчки свет почива на овом темељу: не постоји НИШТАВИЛО. Грчки универзум, који су створили Питагора, Аристотел и Птоломеј, преживео је још много после пропасти грчке цивилизације. У том свету не постоји ПРАЗНИНА. Не постоји НУЛА. Због свега овога, Запад скоро два миленијума није могао да прихвати НУЛУ. Последице су биле страховите. Недостатак НУЛЕ је кочио напредак математике, гушио иновације у науци и узгред брљао по КАЛЕНДАРУ. Јер, пре него што су успели да прихвате НУЛУ, филозофи на Западу су морали да униште свој универзум.»⁵

Професор Ото Нејгебауер прецизира да «Сваки покушај откривања порекла хеленске математике и астрономије мора да рачуна са чињеницом да су после 13 књига «Елементи» (Στοιχεῖα, Стоихеиа) Еуклида и «Алмагест-а» Птоломеја сви аутори који су им претходили постали «историјска прошлост», са врло малим шансама за очување. Астрономија Птоломеја (око 150. г.н.е. крајем такозване хеленске ере), је вероватно у значајном степену изграђена на резултатима добијеним 300 година пре њега од стране Гипарха, који се налазио под утицајем како грчких тако и **вавилонских идеја**. Зато су проблеми везани за историју астрономије далеко замршенији него што је то случај са математиком⁶».

Тако долазимо до неколико битних показатеља:

- ✓ математика је у настанку била нераскидиво повезана са астрономијом,

⁴ Лукреције, De rerum natura, према Чарлс Сифе: «НУЛА – биографија опасних идеја» (Charles Seife: «Zero: The Biography of a Dangerous Idea»), «Стилос», Београд, 2007., стр. 29, «О природи ствари»
Тит Лукрџиј Кар (лат. *Titus Lucretius Carus*, око 99 – 55. г.п.н. е.) — римски песник и филозоф који је изложио учење грчког филозофа материјалисте **Епикура**, и идеју да је **материја вечна** и **неуништива**, да се састоји из атома, да је васиона безгранична, и у сталном мењању, те да се човек не треба плашити смрти са којом се никад не среће, јер кад је жив смрти нема а када наступи смрт човека нема, чиме се негира онострани свет»

⁵ Чарлс Сифе: «НУЛА – биографија опасних идеја» (Charles Seife: «Zero: The Biography of a Dangerous Idea»), «Стилос», Београд, 2007., стр. 29,

⁶ Нејгебауер Отто: «Точные науки в древности», перевод с английского, Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство ЛКИ, Москва, 2008, стр. 147,

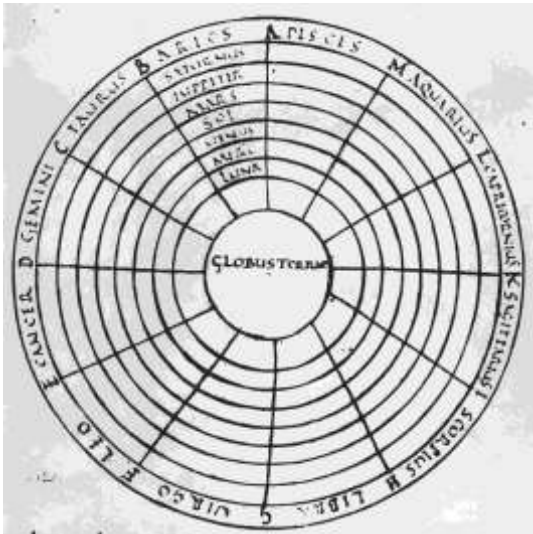
- ✓ постоји континуитет ИДЕЈА или, како би древни Словени рекли, непрекидност МИРОВОЗРЕЊА (погледа на свет) јер се грчка идеја наслањала на вавилонску, а та нам је битна да одгонетнемо одакле потиче и НУЛА,
- ✓ да је математика иако природна наука, која се не меша у политику, ипак драконски страдала од ИДЕОЛОГИЈЕ не само тог него и каснијих времена, што је логично јер је НУЛА настала од најстаријег мировозрења, које се показало у том степену прецизним да је престало да буде вера јер вера не може да се доказује,
- ✓ противречности и проблеми астрономије на изглед су сложенији него проблеми математике, али су управо проблеми математике настали јер је у настанку математика била неодвојиво везана за астрономију и најстарије мировозрење, које је било генијално једноставно и тачно, због чега је и било прво и изазвало технолошки прогрес и настанак културе целог човечанства.

Да би читаоци овог рада разумели од кога су Арапи (који су били ослобођени идеолошких предрасуда и нису били укаљани злочинима над носиоцима првобитних идеја и знања) заиста могли да преузму знање о НУЛИ, морам да подсетим на један српски мит. Мит о граду РАСу, који нико до данас није нашао, сведочи како су уништавани трагови непрекидности знања и културе. У ***Рату појмовима*** који се хиљадама година води против руског народа, односно СлоВена, истински назив Срба и Руса: **РАс** (што значи: **РодАз/род првобитни**) је трансформисан у МИТСКИ ГРАД Рас! Тако је **назив рода сербског односно руског** замењен на фикцију **о граду!** Данас је чигледно да је израз РАС назив најстарије цивилизације, у којој се припадност целини одређивала кроз припадност роду. Данас цивилизацију РазСија називамо Русија, а Руси овај назив пишу Русија док и даље читају Русија, јер мудри руски народ у белоРуском језику и дан-данас пише назив Русије – Русија!! Данас низом нераздељива на нивоу основних правних појмова из области уставног права, увода у право, ову цивилизацију сматрамо само државом. У западној терминологији реч држава се везује за латински израз status (одакле и израз United **state** of America) јер је до 509. г.п.н.е. статус/положај/припадност појединца одређиван преко **рода**, док се после такозване Римске револуције статус почео одређивати преко припадности **територији**.

Када је Олга Луковић Пјановић⁷, која је докторирала на Универзитету Сорбона у Паризу, под утицајем галских/француских професора објавила књигу «Срби – народ најстарији», на њу се обрушила **хорда «контролора – егзекутора» (из) Римске Империје**. Римска империја, схватајући да су војни логори врло велики издатак за државу, трансформисала се у **персоналну клерикалну творевину Ватикан**, која се не бори за територије као њен претходник, већ се бори за **душе послушника**, који са собом доносе територије а онда и бране, ту сада већ **Римску окупациону територију**, у свим потоњим генерацијама. Управо ти **римски заштитници**, у научним установама Југославије и Србије и у средствима јавног (дез)информисања демонизовали су Олгу и њен рад и извргли највећој порузи и понижењу. У ту сврху језуитско-схоластичком техником пласирали су чувену ватиканско-большевичку крилатицу **«Срби па амебе»**. Алузијом да су Срби наводно старији и од најпримитивнијих облика живота на планети Земљи, новоЈезуити су сва Олгина открића и доказе ставили ван разумног и искључили потребу да их демантују. На том живом примеру откривамо са којом се жестином Римска империја обрачунавала са свим погледима, открићима, знањима која су постојала пре «Клаудија Птолемеја (Κλαύδιος Πτολεμαῖος, лат. Ptolemaeus II век) из Александрије, последњег од великих «хеленских» астронома, који је сакупио целокупно дотадашње астрономско знање и

⁷ филолог, говорила и одлично познавала седам језика, укључујући и старогрчки и старолатински

објавио га у свом капиталном делу «**Велики зборник астрономије**⁸». Ово дело ће, под називом *Птоломејев «Алмагест»*, у Европу, много векова касније, донети Арапи. У «Великом зборнику астрономије» Птоломеј је прихватио **геоцентрични систем** па је говорио је да су звезде закачене за небеску сферу, да се Земља налази у њеном центру, а да Сунце и планете (тзв. луталице) круже око Земље.⁹»

Једна од најранијих представа геоцентричног система која је дошла до нас (латински приказ Макробија: «Коментар на Сан Сципиона» рукопис IX век)

Из књиге Давида Ганса «Нехмад венаим», XVI век

Хришћанска црква је развијајући **антропоцентризам** (да је Бог саздао цео свет ради човека) прилагодила **геоцентризам** хришћанству, чему је допринело буквално читавање Библије. То је логична последица чињенице да је хришћанство настало у научним центрима у којима је откривено да Сунце није Божански Рај, односно Бог, већ да је материјална ствар, те је у време Константина Великог учињен компромис да се рођење Христа слави не по односу звезда, како је наведено у Библији, већ у време када је рађање Божанства Сунца/Божића славила већина родоверних (лат. **pagana** од pag - род), у време краткодневице, када је Сунце на Јужном Сунчаном повратнику и када се «поново рађа» да би васкрсло природу (у време после пролећне равнодневице).

У том низу потискивања математике и астрономије постоји **континуитет терора**:

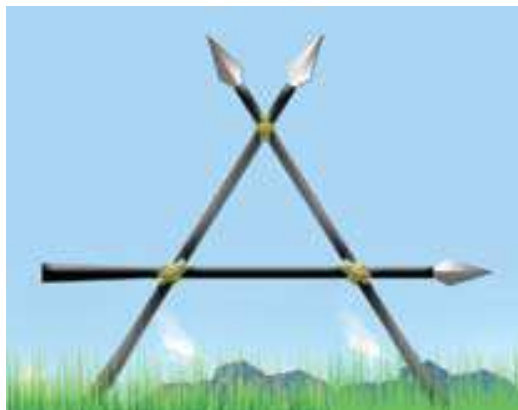
1. такозване Римске револуције 509. г.п.н.е. која је:

- а. на место сточарства и земљорадње увела трговину као основну привредну грану,
- б. на место одређења припадности целини ПО РОДУ увела територију као једини критериј одређења припадности (status) ДРЖАВИ (imperium – state)
- в. обнародовала календар, који је од времена Лепенског Вира био тајно знање лекара (врачева),
- г. забранила употребу азбучних/Азических/языческих/паганских знакова, који су се ипак очували до наших дана у Лепенском Виру

⁸ **Алмагест** (арап. *الماجسطي الكتاب*, односно на латинизованом арапском, *al-kitabu-l-mijisti*, у преводу «Велика књига/Велики зборник астрономије») је латинизовани облик арапског назива математичко-астрономског трактата/расправе који је око **150. године** саставио Калудије Птоломеј («I век» (?) све према www.wikipedia Клаудије Птоломеј),

⁹ Према <http://ru.wikipedia.org/wiki/> Геоцентрическая система мира/Геоцентрични систем света (од др-грчког Γῆ, Γαῖα — Земља)

- д. доживљавала жесток отпор и на Апенинима и свуда где је била очувана вера (ведатъ/знање РодАз – првобитног) предака, тако да је у другом Самнитском рату (327 – 304. г.п.н.е.) сваки римски војник, којег су Самнити заробили 321. г.п.н.е. у Каудинском кланцу, морао да прође испод Арила/јарма у облику три копља као знак предаје¹⁰ и поштовања култа КОЛО (Аз), који је очуван у Лепенском Виру

Реконструисана слика АзБучног симбола
КолоВена кроз који су морали да прођу
римски пучисти и освајачи у Каудинском кланцу

2. којим се грчка војна олигархија у дугом периоду своје владавине обрачунавала са мировозрењем (погледом на свет) пољопривредне цивилизације Троје (израђујући «питагорејско-платоновску традицију, коју је следио и Аристотел подржавајући теорију гомоцентричних сфера Евдокса Калипа и теорију епицикличности Аполонија из Перга, Хипарха и Птолемеја»¹¹)
3. инквизиције која се, чини се безразложно и манијакално, обрачунавала са носиоцима хелиоцентричног система:
 - а. спаљујући научнике (Ћордано Бруно који је 1600. године спаљен у Риму на Тргу цвећа, Campo dei Fiori због «лажног, јеретичког учења које је супротно Светом Писму» о кретању Земље и звездама као сунцима око којих се крећу планете, што је био облик подршке коперниковском учењу и својеврсна натурфилософија «philosophia naturalis», као супротност римокатоликом апстракционизму), и преко 60.000 хиљада других мушкараца и жена у Европи,
 - б. излажући мучењима и дугогодишњој робији научнике (Галилеа Галилеја, итал. Galileo Galilei рођ. 1564 у граду Пиши/Пиза, физичар, астронома, философа, математичара, чија је књига «Дијалог о два главна система света: птолемејевског и коперниковског», објављена 1632. године била повод за процес пред инквизицијом и осуду «да је крив за штампање и растурање књига са лажним, јеретичким учењем о кретању Земље, које је супротно Светом Писму») и друге мушкарце и жене (од 1615. неколико година држали су у заточеништву мајку Јохана Кеплера, аутора књиге «Тајна света»)
 - в. забрањујући нова научна открића (књига МиКолаја Коперника, нем. Nikolaus Kopernikus, Nicolaus Copernicus, «De Revolutionibus Orbium Coelestium», у којој су изложени докази о хелиоцентричном систему као реалности, била и формално забрањена од стране инквизиције 4 године, а 1616. је унесена у Римски индекс забрањених књига, са ознаком «до уношења исправки».)

¹⁰ С. Ферјанчић – К. Катић: «Историја», уџбеник за I разред гимназије, Завод за уџбенике, Београд, 2007., стр. 170

¹¹ Према <http://ru.wikipedia.org/wiki/> Геоцентрическая система мира/Геоцентрични систем света (од ст.грчког Γῆ, Γαῖα — Земља)

4. бољшевика, помоћу чијег терора су «амерички» банкари побили породицу последњег руског цара, па је једна од **квазинаучних** последица тога:
- а. **злочиначка тврдња** да «је реч култура наводно ушла у руски језик прилично касно», да наводно «не постоје основи да се говори о постојању у руском језику XVIII – XIX векова термина КУЛТУРА», да наводно «у XVIII веку и у првој четвртини XIX века лексема КУЛТУРА у руском језику није била присутна»¹²
 - і. иако је реч КУЛТУРА (и сама култура) настала из српске/древне руске речи **КОЛО**, која је трансформисана у KVLV затим у CVLT/Kult, па је због тога чак и у латинском очувано да је реч култура настала из речи (култ) **COLLO/Коло**. Најстарији поглед на свет (мировозрење) древних Словена, који су себе називали КолоВени, био је генијално једноставан – «Све је Коло» (јединство кретања Земље око Сунца, природе и човека), на основу чега су открили да се то Коло узајамности цикличног кретања материјализује на пресеку дрвета у виду год-а (годова), што им је омогућило да у Лепенском Виру прецизирају годину дана као време васкрса природе, захваљујући чему су могли да пређу са номадског на седелачки облик живота (што је почетак културе) и почну у Винчи да граде куће од (божанског) дрвета и саде у браздама семе житарица и на истом месту убирају летину, те је реч култура настала истовремено када и реч Раз односно Рас (род првобитни) или РасСија/Русија,
 - б. неоснована тврдња да се «право осигурања» појавило у Русији знатно касније него у другим земљама¹³ тек у првој половини XIX века¹⁴ иако је то само облик знатно млађег грађанског облика осигурања, док је облик организовања «словенских» родова, породичних задруга, сеоских задруга, братстава, племена и заједница племена био најстарији облик (родоВерног, породичног) ОСИГУРАЊА и узајамне помоћи у невољи, те је РасСија/Русија и данас *систем осигурања*, што је потврдио и Председник Русије организујући фонд за превазилажење светске финансијске кризе 2010. године, који користе и земље које улазе у руску говорну зону,
 - в. неоснована тврдња у књизи **о историји математике у Русији** («Очерки по истории математики в России», у којој се наводи да «најдревнији математички рад, који нам је до данас¹⁵ познат, припада новгородском монаху Кирику и написан је око 1134. године. Пун назив овог рада гласи «Кирика ђакона и доместика Новгородског Антонијевог манастриа поук њиме састављен на знање човека о рачунању свих година¹⁶». Ипак рад професора Бориса Владимировича Гњеденка је од непроцењивог значаја јер даје прецизну оцену:
 - і. да су у Русији одувек постојали ЧИСЛОЛЮБЦЫ (они који воле бројање/математику) (стр. 15),

¹² Л. Сугай: «Термины «культура», «цивилизация» и «просвещение» в России XIX- начала XX века», Труды Государственной Академии славянской культуры. Выпуск II. Мир культуры. Москва. ГАСК. 2000. с.39-53,

¹³ «Страхование», Экономистъ, Москва, 2003 г. стр. 35

¹⁴ «Как показывает история, становлением страхования в России принято считать первую половину XIX века» Ахвелдиани Ю.Т., «Имущественное страхование», «Юнити», Москва, 2002 г., иако има сасвим других очигледних доказа да је право осигурања постојало далеко раније у Русији,

¹⁵ Књига Б. В. Гнеденко «Очерки по истории математики в России» појавила се 1946. године у време када је још био присутан «идеолошки пресинг и када су **махнитали (неистовествовали)** надзорни органи», како се наводи у Предговору уз Друго издање, Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство «Либроком», Москва, 2009, стр. 1,

¹⁶ Б. В. Гнеденко: «Очерки по истории математики в России», Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство «Либроком», Москва, 2009, стр. 13,

- ii. католичко свештенство је одувек изражавало огромну духовну агресију за којом је увек ишла или којој је претходила територијална агресија (стр. 22),
 - iii. да је хришћанска црква, па и православна на крају XIV и почетку XV века, укључила у круг «одвргнутих књига», у које не треба за завирује послушни хришћанин *астрономију, звездане прорачуне и земљомер*, чиме је иступала као жестоки противник ширењу математичке културе у Русији, те су због тога
 - iv. прогањали све који су изучавали математику и оптуживали их за чаролије, враџбине, мађије/колдовство (стр. 23), те су 1676. оптужили и бојара/велможу Арамона Матвеева за црнокњижје јер су код њега нашли «книги черной – лечебнике, что писаны многие статьи **цифрою**»,
5. нациста, који су побили 25 милиона СлоВена, те су нацисти својим злочинима демонизовали многа знања древних СлоВена, која су била сушта супротност нацистичкој једностраности, јер су се заснивала на дуалном уважавању рода оца и рода мајке. Нацисти та знања и симболе древних Словена нису разумели због чега су их, због свог незнања, оденули у мистику Анан Ербе. Сваки од тих побијених СлоВена и други страдалници од злочиначке руке нациста обавезују нас да нанесемо завршни ударац тој мистици коју су нацисти оставили за собом као могуће легло њиховог васкрса, и да покажемо њихову глупост и неразумевање генијално једноставне давне прошлости човечанства.
6. цензуре у музејима светских метропола који су опљачкали или чак и данас пљачкају (под плаштом борбе са Ал-Каидом и исламским терористима) највреднија археолошка налазишта у Авганистану, Ираку, Либији, Тунису, а убудуће могуће и у Ирану:
- а. Британски музеј у Лондону, који је у XIX веку добијао на хиљаде примерака глинених таблица Месопотамије и Вавилона, епохе Селеукида и почетка парћанске епохе никада није штампао таблице, из којих се могао дешифровати луно-сунчани календар, који је био познат у тој древној епохи, и узајамно-последичне везе које настају у природи – ти подаци су постали доступни Епингу, а после његове смрти Куглеру и Шаумбергеру и Оту Нејгебауеру само захваљујући скицама Штрасмајера¹⁷,
 - б. археолошка мафија је затворила одмах после октобарског пуча 2000. године Народни музеј у Београду и потписала уговор са организацијом која се бави превозом ствари дипломата, те не подлеже царинској контроли, да ова чува археолошки материјал из музеја за време његовог наводног ремонта, те је било планирано да после редовне поплаве у привременом складишту, које је изграђено на мочварном земљишту, већи део оригиналних артефаката Лепенског Вира буде извезен у иностранство, али иако је ова схема разобличена и спречена нико није одговарао,

Ако су све идеологије које су **задесиле** простор који данас називамо Европа тако жестоко прогониле **цифре**, поставља се питање: да ли ми можемо данас да нађемо било какав траг да су Руси/СлоВени познавали НУЛУ и ЦИФРЕ у периоду пре VI века, и какве докази о томе треба да представимо, ако чак ни докази да су Руси односно СлоВени постојали пре тог времена нису признати нити је одређено где су се пре VI века налазили Словени?

Пре одговора на то питање подсећам да треба да имамо у виду:

- ✓ Цифра је била ознака за НУЛУ

¹⁷ Нејгебауер Отто: «Точные науки в древности», перевод с английского, Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство ЛКИ, Москва, 2008, стр. 147,

- ✓ ЦИФР је била ознака за ТАЈНИ ЗНАК.
- ✓ Наводно Европа није познавала НУЛУ до доласка арапских освајача.

У Европу арапска и индијска математичка знања су споро продирала:

- ❖ До XI века познавање Еуклидових «Елемената» у Европи је било врло оскудно због утицаја католичке цркве. Заслуга да се о томе ипак нешто сазна припада Боецију (Boethius 480? – 524.) и Херберту (940? – 1003. који се школовао у муслиманским школама у Шпанији а од 999. био папа Силвестар II)¹⁸.
- ❖ Леонардо **Пизански** (Леонардо из града Пише/Пизе: Леонардо Фибоначи¹⁹ од Филиус Боначи, син Боначијев) је у 1228. године покушао да «латинској раси» саопшти податке о математици неопходне за комерцијалне рачуне, при чему је за арапски термин «*сифр*» користио слово *zephirum* (латинска реч *zephyrus* — зефир која је означавала и «западни ветар»),
- ❖ Јорданус Неморариус је први почео у средњевековној Европи да «користи слова за означавање броје иако ту још нема ни говора о неком алгебарском рачунању са таквим симболима²⁰»
- ❖ на развој алгебре директно је утицао рад «Китаб **ал-џабр** ва-л-мукабела» Мухамеда ал Хорезмија²¹ састављен у почетку IX века²² из чијег је наслова и преузет назив алГебра/алЏабр.

Као што је од **ал-џабр** настао појам **алГебра** тако је преко арапског **صفر**, **ṣafira** (ништа, празно) и преко француског *cifre* - **бројка**, **тајни знак** настао у Европи:

- ✓ појам ШИФРА (тајнопис),
- ✓ појам ЦИФРА – БРОЈ.

Арапско **صفر**, **Ṣafira** ипак је добило **латинску** ознаку **NULLUM** – **ништа**, *nullus* – никакав, ни један, празан, *nulla figura* – никакав знак²³.

За девет цифара које и данас називамо арапским «**заједно за знаком за нулу** муслимански писци тврде да су дошли из Индије у шта не требамо сумњати²⁴»!!!

У Индији је било неколико фаза у коришћењу цифара које остављају такође неколико отворених тема «**математичке историјске енигме: одакле потичу цифре**»:

- I. од IV века п.н.е. и у току 6 – 7 векова када су биле у употреби цифре «**кхарошти**» (нумерација десетична непозициона),²⁵ које су својим изгледом, гле чуда, биле сличне цифрама које данас називамо «**римским**» **цифрама**, иако је на први поглед чудно да је ознака за цифру 4 у облику знака X^{26} ,

цифре кхарошти	I	II	III	X	IX	IIХ	XX	?
савремене цифре	0	1	2	3	4	5	6	7 8 9 10

¹⁸ Владимир Девиде: «Математика кроз културе и епохе», Школска књига, Загреб, 1979., стр. 129

¹⁹ Б. В. Гнеденко: «Очерки по историји математики в России», Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство «Либроком», Москва, 2009, стр. 25,

²⁰ Владимир Девиде: «Математика кроз културе и епохе», Школска књига, Загреб, 1979., стр. 135,

²¹ **Мухаммед ибн Муса Хорезми** (перс. محمد بن موسى خوارزمی, *Mohammad ebne Mūsā Khwārazmī*, ок. 783 — ок. 850.),

²² Герш Исакович Глейзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 95,

²³ Иван Яковлевич Демпан: «История арифметики», Либроком, Москва, 2011.г. стр. 89,

²⁴ Lancelot Hogben «Све о математици», Младост, Загреб, 1970., стр. 151,

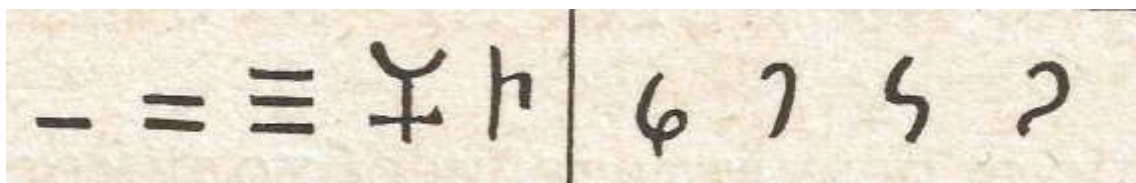
²⁵ Герш Исакович Глейзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 148,

²⁶ Герш Исакович Глейзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 49, Табела 46,

- А. *Кхарошти систем* означавања цифара замениле су цифре које се у науци називају «**брахми**» које су имале уредно и увек девет ознака.²⁷

—	=	≡	𑀓	𑀔	𑀕	𑀖	𑀗	𑀘
1	2	3	4	5	6	7	8	9
𑀠	𑀡	𑀢	𑀣	𑀤	𑀥	𑀦	𑀧	𑀨
10	20	30	40	50	60	70	80	90
𑀩	𑀪	𑀫	𑀬	𑀭	𑀮	𑀯	𑀰	
100	200	500	1000	4000	70000			

Бројеви «брахми»²⁸

Бројеви «брахми»²⁹

- Б. Претпоставља се да су из цифара које називамо «брахми» у IX веку настале санскритске цифре «**девангорија**»

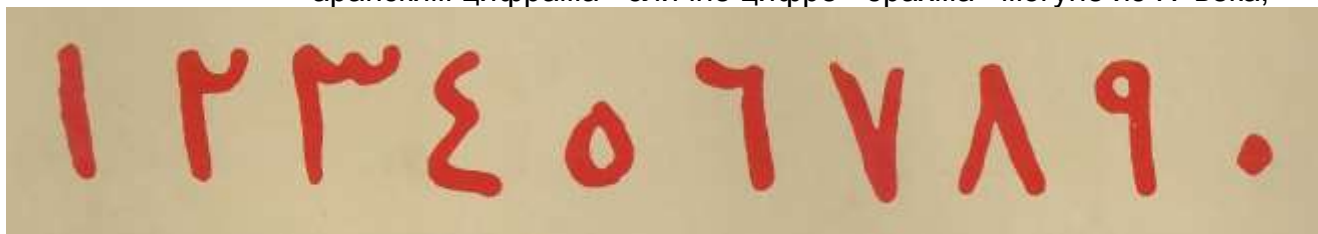

Бројеви девангорија³⁰

II. Овде почиње **арапски део «математичке историјске енигме»:**

- А. Источни Арапи, који су ближе Индији:

- i. не само да НИСУ европским научницима и центрима религиозне и политичке моћи ПРЕНЕЛИ знање о НУЛИ
- ii. него су и њихове «источноарапске цифре»³¹ мање сличне данашњим «арапским цифрама» него што су тим данашњим «арапским цифрама» сличне цифре «брахма» могуће из IV века,

Источноарапске цифре³²

²⁷ Герш Исакович Глейзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 148,

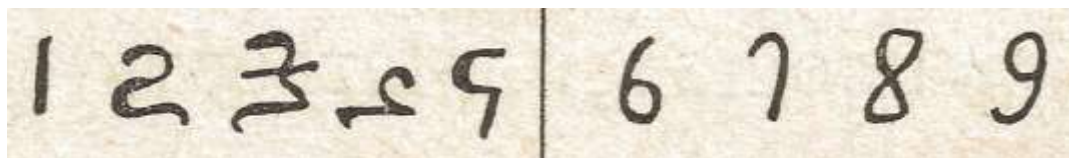
²⁸ Герш Исакович Глейзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 148,

²⁹ Герш Исакович Глейзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 149,

³⁰ Герш Исакович Глейзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 149, скенирано према Lancelot Hogben «Све о математици», Младост, Загреб, 1970., омот књиге,

³¹ Lancelot Hogben «Све о математици», Младост, Загреб, 1970., стр. 36 (наведено као арапско, незнатно измењено кроз 1000 година) прецизније дато у Герш Исакович Глейзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 149 (Источноарапски савр. Турски итд),

- Б. Бројеви Западних Арапа су сличније цифрама «брахми» и савременим цифрама које користимо. Поставља се питање како је то могуће?

Бројеви Западних Арапа³³

- В. Николај Михајлович Бубнов, доктор свеопште историје, који је у периоду од 1882. до 1885. живео ван Русије, на основу свога рада «Зборник писама Герберта (983 – 997.) као историјски извор. Критичка монографија о рукописима³⁴» поставио је питања која још више компликују «математичку историјску енигму»:
- i. Ако су Европљани од XIII века до недавних времена сматрали цифре «арапским» па их и данас називамо «арапским»,
 - ii. није ли такав **случај – заблуда** настала и са убеђењем да су цифре «индуског порекла»³⁵?
- Г. Николај Михајлович Бубнов у раду «Аритметичка самосталност европске културе» сугерише да је могуће да је европска математика у погледу порекла цифара **аутохтона** и да је **абак** «X – XII века класичка традиција, јер је сама реч **абак** – грчка, као што је и назив на нашу **НУЛУ** означени жетон у **абакиста sipos** (psephos, psiphos, sipos). Проистиче да је принцип значења по положају, девет знакова и чак десети, иако још у пластичној форми жетона, а не писменог знака, био познат Грцима и Римљанима». Али овај историчар констатује и следеће:
- i. несумњиво је да су цифре ипак аргумент у корист индуса, али Индуси ни нулу ни аритметику нису користили до VIII века³⁶,
 - ii. до X века није било ни у једном документу трага о **абаку** (древна РАЧУНАЉКА слична оној коју деца и данас у школама користе при првим корацима у освајању рачунања), те да је **геометрија Боеција са таквим абаком** био несумњиви лотарингски фалсификат са краја XI века³⁷,
- Д. У историји математике као друштвене науке постоји још један **аспект европског дела** «математичке историјске енигме». Наиме претпоставља се да су се знатно касније од **абакиста** у математичком свету Европе појавили:

³² Герш Исакович Глейзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 149, скенирано према Lancelot Hogben «Све о математици», Младост, Загреб, 1970., омот књиге,

³³ Герш Исакович Глейзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 149,

³⁴ Николай Михайлович Бубнов: «Происхождение и история наших цифр – палеографическая попытка», Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство «Либроком», Москва, 2009, белешка о писцу на корицама,

³⁵ Николай Михайлович Бубнов: «Происхождение и история наших цифр – палеографическая попытка», Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство «Либроком», Москва, 2009, стр. 19,

³⁶ Николай Михайлович Бубнов: «Происхождение и история наших цифр – палеографическая попытка», Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство «Либроком», Москва, 2009, стр. 89,

³⁷ Николай Михайлович Бубнов: «Происхождение и история наших цифр – палеографическая попытка», Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство «Либроком», Москва, 2009, стр. 18,

- i. АЛГОРИТМИЦИ, који у погледу цифара, које данас називамо арапским, у периоду XII – XVI века мењају позајмљено од ЗАПАДНИХ АРАПА (цифре гобар, које Г.И. Глејзер назива Губар³⁸)
- ii. који су (значи ЗАПАДНИ АРАПИ) цифре **позајмили од АБАКИСТА** чији су радови (АБАКИСТА) били познати АЛГОРИТМИЦИМА,
- iii. те је очигледно да су ЗАПАДНИ АРАПИ узели **цифре** од АБАКИСТА пре него што су упознали писану индуску аритметику а после тог момента када су индуси прихватили писану аритметику, задржали су (ЗАПАДНИ АРАПИ) своје **цифре**, те неки аутори сматрају да арапске цифре буквално нису «ни омирисале Индију³⁹»,

У том смислу овај део рада ће бити етимолошка реконструкција израза **абак**, па ће садржај тог математичког средства, по неколико параметара апсолутно одговарати садржајем првобитном смислу и намени азбуке:

а. у поглављу «**Возстановленіе цифрѣ абацистов**» је наведено «Под абацистами въ этомъ сочиненіи мы разумѣемъ людей, которые считали мѣченными жетонами на десятичныхъ КОЛОННАХЪ, употребляя иногда для побочныхъ цѣлей и **немѣченній жетонъ**, называвшися у нихъ «**КОЛЕСОМЪ (rota)**» **кружкомъ (rotula)** или **сипосомъ (sipos = psiphos = psephos, по гречески жетонъ)**»⁴⁰. Овде сам намерно оставио староруски цитат пре большевичких реформи руског језика да би читалац видео да овај доктор опште историје користи изразе:

- а. **колона**
 - б. **коло (кољесо/колесо)** што у целости и одговара изгледу рачуналке!!
- б. на круговима – колима/жетонима:
- а. абакисти су исписивале знаке грчког алфавита, а ми можемо, по називу саме направе абак, да кажемо да су њихови претходници **исписивали азбучне знаке**,
 - б. јер су СлоВени дуго и користили азбучне ознаке да би исказали бројеве
- в. само порекло грчког израза **Сипос/Сипос** је био ознака НАЧИНА РАЧУНАЊА на абаку, јер се рачунање обавља КолоВратом («бустрофедоном», пребацавањем кола/куглица час десно час лево, увек вишег нивоа декадног

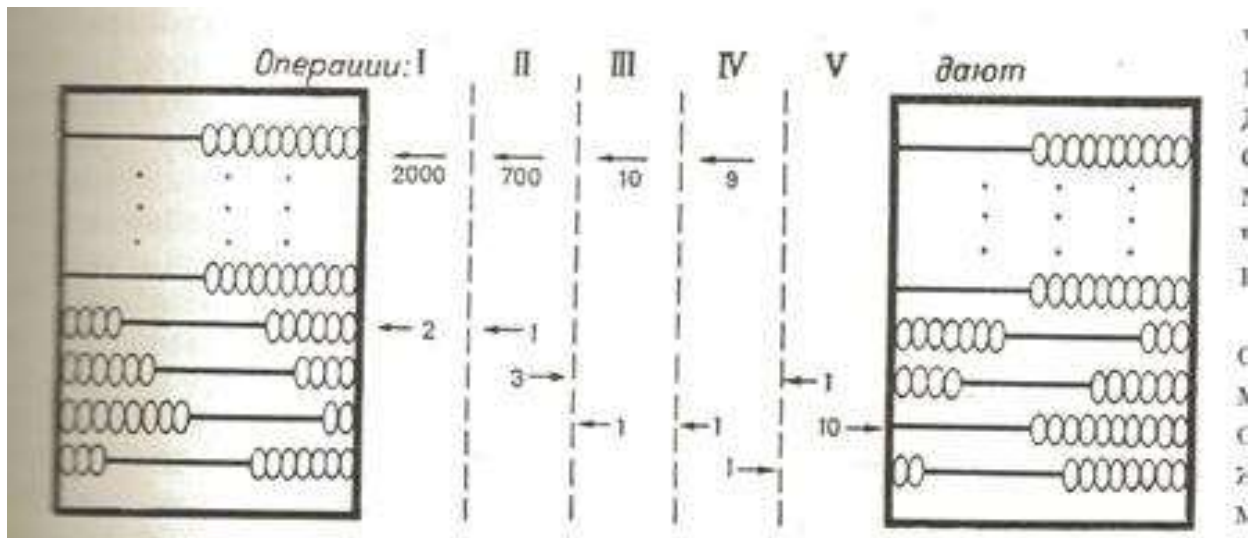
система) који је имао ознаку и лично на латинично слово S. Исту идеју да је **сипос** означавала **дејство** а не нулу истичу и француски аутори Жюль Таннри и Жюль Мољк који наводе: «Други су безуспешно покушавали да реч **sifr** изведу из грчког посредством речи **sipos**. Том речју су се абакисти користили да означе, не означену рачунску марку, коју су они користили не да замене нулу (они је нису требали), већ да означе стубац, на коме се спроводи операција/дејство⁴¹»,

³⁸ Герш Исакович Глејзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 18 Табела 140,

³⁹ Николай Михайлович Бубнов: «Происхождение и история наших цифр – палеографическая попытка», Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство «Либроком», Москва, 2009, стр. 15,

⁴⁰ Николай Михайлович Бубнов: «Происхождение и история наших цифр – палеографическая попытка», Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство «Либроком», Москва, 2009, стр. 17,

⁴¹ Жюль Таннри и Жюль Мољк: «Основные принципы арифметики. С приложением работы В. Вундта «Числа и их символы»», Либроком, Москва, 2010. г., стр. 70 – фуснота 94 (у вези основног текста на страни 16 истог рада у којем се износи тврдња да су Арапи нулу називали Ас-сифр, те мишљења ових аутора да **сифр** потиче од речи **сафифра** као арапског превода санскритске речи sonya, те је сифра послужила Леонарду Пизанском да корист израз zefigum),

Слика са почетка XVI века где један човек (лево) рачуна са «индијско-арапским» бројкама док други користи једну врсту абака⁴²

Имајући у виду да су абакисти старији круг поклоника математичких знања од алгоритмика, Николај Михајлович Бубнов у раду «Происхождение и история наших цифр – палеографическая попытка» прави неколико интересантних закључака

⁴² Lancelot Hogben «Све о математици», Младост, Загреб, 1970., стр. 27; Иван Јаковлевич Депман (1885 – 1970.) руски математичар даје прецизније разјашњење слике Гигорија Рејша «Философская жемчужина» (1503): лево је представљен Боеције (475 - 526), последњи представник римске културе, који рачуна «пером», док је десно приказан Пифагора (Пифагор Самосский др.-греч. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, лат. Pythagoras; 570—490 г.п.н. е.), који рачуна варијантом абака «на линијама» Иван Јаковлевич Депман: «История арифметики», Либроком, Москва, 2011.г., стр. 87; **Типови аритметике**, исто као и општа историја је жељена пројекција Ватикана «све је или римско или грчко»

стављајући у први план **абак (рачунаљку)** као извориште цифара и математичког знања:

- 1) «ако су цифре почеле да се расејавају на разне стране са **абака**, то **преко абака треба тражити и древне изворе о њиховом пореклу**» (стр 182), при чему заборавља да је и сам на страници 18 истог рада напоменуо да не може да се говори о томе да су абакисти примењивали цифре јер су их они користили апсолутно несистематично:
 - а. наводећи час римске цифре,
 - б. час цифре грчког цифарског алфаВита (Α, Β, Γ, Θ),
 - с. знаке сличне нашим савременим цифрама,
- 2) девет цифара које су користили западни абакисти немају свој корен очевидно ни у латинском ни у грчком, па чак ни у индуском (стр. 182),
- 3) идеја о таквим цифрама могла се јавити у древној Халдеји и Месопотамији, што може бити логичко објашњење, по Бубнову, пошто су се цифре одатле могле подједнако расејати и на Запад, и на Исток у Индију и у центар, у предњу Азију (стр. 182),

Абакист са једне **хеленске** а могуће и **грчке**⁴³ вазе са азбучним или грчким словима

Овде долазимо до једне од битних **«математичких историјских енигми»** новијег времена у односу на право извориште НУЛЕ и ЦИФАРА, те ће нам решавање ове **«математичке једначине са три непознате»** бити кључни корак у одгонетању истинског извора НУЛЕ и ЦИФАРА.

Наиме, постоји математичка загонетка: зашто су **«свети бројеви»** у Математици Месопотамије/Међуречја⁴⁴ били бројеви **60** (большой шар (кугла/коло) – большая единица/велика јединица за разлику од обичне јединице/шар «1»⁴⁵), **3, 4, 5, 12** иако је вавилонски бројчани систем првобитно био заснован на **десетоцифреном принципу**⁴⁶.

⁴³ Иван Яковлевич Дегман: «История арифметики», Либроком, Москва, 2011.г., на стр. 80 наводи да је у питању грчки рачунџија (сметчик за абаком),

⁴⁴ Иероним Георг Цейтен (1839 - 1920): «История математики в древности и в Средние века», превод са француског, Либроком, Москва, 2009, стр. 23: делење круга на 360°,

⁴⁵ Нейгебауэр Отто: «Лекции по истории античных математических наук – догреческая математика», перевод с английского, Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство ЛКИ, Москва, 2010, стр. 112; Жюль Таннры и Жюль Мольк: «Основные принципы арифметики. С приложением работы В. Вундта «Числа и их символы»», Либроком, Москва, 2010. г., стр. 11: «шездесетични систем Вавилонаца се делио на прве/просте бројеве и био је удобан за израчунавање астрономских величина. **Некад су бр. 60 и 3600** исказивали истим знаком као 1»,

⁴⁶ Нейгебауэр Отто: «Лекции по истории античных математических наук – догреческая математика», перевод с английского, Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство ЛКИ, Москва, 2010, стр. 115,

Овај феномен и шездесетоцифрени систем као основ математике неки су објашњавали као последицу:

- 1) присуства више националности на подручју Месопотамије у време Вавилонa, те потребом да се различите мерне јединице различитих градова ускладе, у циљу остваривања привредних токова на том простору⁴⁷,
- 2) постојања такозваних «таблица реципрочних вредности»⁴⁸ или већег броја делитеља божанског броја 60:

2	x	30	= 60
3	x	20	= 60
4	x	15	= 60
5	x	12	= 60
6	x	10	= 60

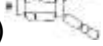
У периоду од 4000. године п.н.е. у равници између река Тигар и Еуфрат никла је цивилизација Шумера на југу и Акада на Северу. Земљорадња је била основна привредна грана. Већ из овог периода очуване су многе клинописне таблице које су наследиле и завојевачи Вавилоњани.⁴⁹ Највећи број очуваних математичких текстова потиче из епохе древневавилонског царства и посебно царствовања Хамурабија и касита приближно од 1800. до 1600. г.п.н.е. које су претежно астрономске али и са математичким садржајем.⁵⁰

У првој фази цифре су представљали утискивањем округлог краја:

- а. када су палицу утискивали под косим углом добијали су елипсу **0**, која је означавала 1,
- б. када су палицу стављали под правим углом у односу на глинену плочицу добијали су **О**, што је означавало 10: Треба обратити пажњу:

- ✓ да је у првом периоду математике Месопотамије знак **0** означавао 10 као што је
- ✓ у азбучним знацима брахма 10 означавано знаком у облику полованог

знака Лепенског Вира **Аз** односно хришћанског периода или ⁵¹ док је исти знак положени **Аз** у каснијој фази математике Месопотамије

био сличнији садашњој графици азбучног **А** (**Аз**) , што указује на заједнички извор свих цифара⁵² (Лепенски Вир).

Ово је изузетно важан податак за разумевање ознака јединица у Математици Винче и у Математици Месопотамије, јер је множина, скуп вероватно настајао као дух Божји збрајањем Сунчевих зрака:

✓ или у форми .

⁴⁷ Нейгебауер Отто: «Лекции по истории античных математических наук – догреческая математика», перевод с английского, Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство ЛКИ, Москва, 2010, стр. 9,

⁴⁸ Владимир Девиде: «Математика кроз културе и епохе», Школска књига, Загреб, 1979., стр. 61,

⁴⁹ Эрнест Кольман: «История математики в древности», Государственное издательство физико-математической литературы, Москва, 1961. г., стр. 43

⁵⁰ Эрнест Кольман: «История математики в древности», Государственное издательство физико-математической литературы, Москва, 1961. г., стр. 44

⁵¹ Герш Исакович Глейзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 148,

⁵² на којем инсистира Николај Михајлович Бубнов,

У новијој фази крај «штапића» су почели да приказују као оштри троугао окренут надолу према штапићу (како ствара Сунчеви зрак).

1	┆	11	<┆	21	<<┆	31	<<<┆	41	┆	51	┆
2	┆┆	12	<┆┆	22	<<┆┆	32	<<<┆┆	42	┆┆	52	┆┆
3	┆┆┆	13	<┆┆┆	23	<<┆┆┆	33	<<<┆┆┆	43	┆┆┆	53	┆┆┆
4	┆	14	<┆	24	<<┆	34	<<<┆	44	┆	54	┆
5	┆┆	15	<┆┆	25	<<┆┆	35	<<<┆┆	45	┆┆	55	┆┆
6	┆┆┆	16	<┆┆┆	26	<<┆┆┆	36	<<<┆┆┆	46	┆┆┆	56	┆┆┆
7	┆	17	<┆	27	<<┆	37	<<<┆	47	┆	57	┆
8	┆┆	18	<┆┆	28	<<┆┆	38	<<<┆┆	48	┆┆	58	┆┆
9	┆┆┆	19	<┆┆┆	29	<<┆┆┆	39	<<<┆┆┆	49	┆┆┆	59	┆┆┆
10	<	20	<<	30	<<<	40	<	50	<		

Савремени «арапски» бројеви и њихова одговарајућа ознака броја у математици Месопотамије новије епохе

Одгонетка ове **математичко-историјске загонетке** крије се у Лепенском Виру и Винчи односно у руском језику:

- ✓ ознаке бројева носиле су првобитно значење божанства јер су и одређене посматрањем природе и божанског значења Сунца,
- ✓ тако и данас у руском језику ознака за број ЈЕДАН има ознаку **ОДИН** иако се изговара Адин. Моћна «холивудска истрографија» је Одина приписала (Северним КолоВенима односно) **SVедима/СВедима/ШВедима**, или како ми Срби данас изговарамо **Швеђанима** и **НорВежанима**, као њихово божанство **Один**, иако је то било свеслоВенско Божанство **СвеВид**: овај математичко – божански траг очуван је и у енглеском језику, зато што су се римске окупационе легије тамо задржале краће него у другим крајевима Европе па се и том језику један пише са **one**, а очувала се илустративно и фонетска веза па се **ONE** изговара [**wлn**], **Ван**/венски/божански односно **Венац** – круг/Коло (на итал. један **Solo/Sole** – Сунце, **solstizio** СунчаниПовраћај/стајање),
- ✓ **Один** је био **ЈЕДАН** али је:
 - ❖ имао четири главе које гледају на четири стране света, како је приказано и на Збручком идолу који је нађен очуван у реци Збруч,
 - ❖ био триглав јер се на хоризонту еклиптика кретања Сунца у време пролећне и јесење равнодневице поклапају,
 - ❖ дуално божанство као однос женског прапочетка и мушког пра почетка како и данас приказују **КОЛО** на поклопцима за кутијице за со у Архангелској области у подручју реке Северна ДВина, где се тај обичај до данас очувао јер је хришћанство тамо касно прихваћено, али стара традиција никад није заборављена,

Приказ Кола као кретања Мајке Земље (зелено/црно) око свога чеда Сунца (црвено) које ствара годишњи васкрс природе (круг – О): Мезењска и Борецк-а уметност око реке Северне ДВине (Архангелска област, Русија)

На том принципу божанског поимања кретања Кола као узајамности кретања Мајке Земље око свога чеда Сунца из времена Лепенског Вира створен је систем божанских бројева 3, 4, 5, 12, 60.

Начин исписивања броја 1 као ОДИН - 0 сведочи да су такву представу донели на ово подручје они који су први открили кад треба сејати а када у том колоДару/каленДару треба очекивати летину.

Мајка (маћ) свих наука је математика а не философија, како неки погрешно уче. Недавно откривена истраживања Милоша Митровића, дипломца Факултета нумеричке математике и кибернетике Московског државног универзитета «М. В. Ломоносова» показују да је темељ математике била НУЛА (○ → 0) која у време Лепенског Вира и

Винче није била «ништа», већ је било поимање Аз/А (првоизворника – Сунца ○), као вечног васкрса Кола древних КолоВена, због чега се делила на три божанска,

равнострану крста (крст Сунца, крст Земље и крст ноћног Сунца/Месеца) из чега је настао часоВеник/часоВник, најраспрострањенији храм на свету, који због тога има:

- ✓ 12 цифара
- ✓ између сваке од којих је пет папиларних кругова – тачкица прстију човечије руке, као израза идентичности космичког и божанско–људског, услед чега тај вечни колоВрат/S/Зело/Zero има и
- ✓ 60 минута

што је из Винче преузето и у математици Месопотамије/Међуречја, што Гај Јулије Цезар није успео да уништи у планинској и шумовитој «TransAlpinskoj Galiji», те је до данас очувано у тој престоници часоВеника – Швајцарској, која је у древна времена била део Винчанске културе те се због тога тада називала КолоВенија (латинизовано HelVetija) или РасСија/Рација/Русија (латинизовано Ruthenia), што се може проверити на свакој средњовековној карти. Глејзер наводи да су Арапи индуски назив за нулу «суња/сунья» (пусто) превели као **Ас-сифр/ас-сифр**⁵³, што би могло да буде не превод него траг одакле су преузели нулу.

У математици Месопотамије божански бројеви су били:

⁵³ Герш Исакович Глејзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 81; Жюль Таннры и Жюль Мољк: «Основные принципы арифметики. С приложением работы В. Вундта «Числа и их символы»», Либроком, Москва, 2010. г., стр. 16: Арапи су називали НУЛУ «aš-sifr», од чега настало немачко Ziffer, која је првобитно означавала «нула»

- ❖ **цифра 3 (три)** зато што знак Коло у целости има три божанска симбола – три равнострани крста (један знак Сунца, један знак Мајке Земље и један знак ноћног Сунца – Месеца),
- ❖ сваки од та три крста садржи **4 (четири) крсна завршетка**, крајње тачке у КолоВрату, што умножено чини 12, те се частВенца/часоВеника односно часовника и дели на 12 сати дана и 12 сати ноћи,
- ❖ између сваког крсног завршетка постоји **5 (пет) тачкица** као знак идентичности божанског Кола и папиларних кругова који на сваком од пет прстију човека чине божанског посланика који треба да чини добра дела, те 5 (пет) умножено на 12 (дванаест) и чини 60 (шездесет минута) божанског васкрса дневне обнове Светлости.

Зато је у математици Месопотамије број 10 (**десет**) исписиван:

- I. у првом периоду као **О (коло)** јер почиње нови циклус Прапочетка, односно Васкрса,
- II. у другој фази у облику положеног **А** односно **Аз** јер **Аз** и јесте Прапочетак односно нешто од чега почиње (тако да могуће то није била друга фаза начина писања већ израз поимања круга као циклуса, како и данас пишемо 0 као нула пре јединице и 0 као део броја десет).

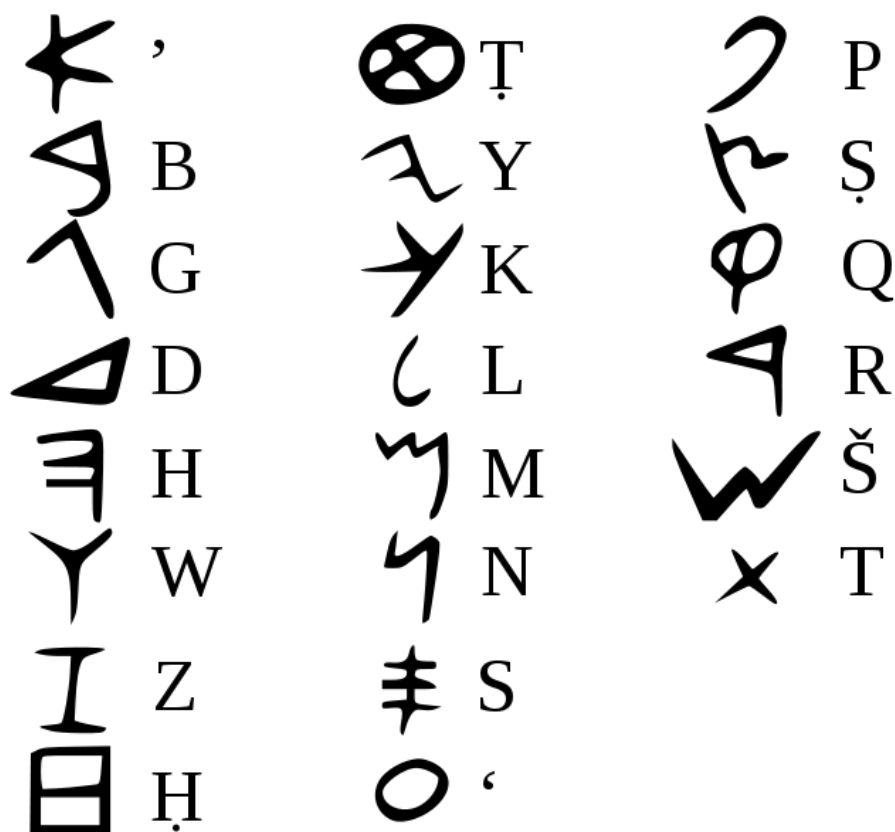
Доктор свеопште историје Н. М. Бубнов је покушао да открије који је народ пре Шумера и Акада могао да донесе, како он каже, очигледно једнообразно знање о цифрама. Али Ернест Кољман у раду «Историја математике у древности» даје далеко прецизнији одговор: *«Феничански бројчани систем, очигледно, има опште порекло са Вавилонским! На то указује идентичност знака за 1 и знака за 10. Феничански бројчани систем је сигурно старији. Знак за један (1) очигледно је представљао прст а знак за десет – две руке, знак за 20 «целог човека» (овај знак су вавилонци одбацили)».*

Тако постаје јасно да су прва знања о бројевима у овој форми и значењу божанских цифара:

- 1) становници Месопотамије стекли од Феничана, што је само незнатно измењен назив од речи Веничани/КолоВени, јер и њихов назив који је на каменом блоку нашао Америчка археолошка експедиција ВиниК(оло) потврђује да је назив Феничани само погрчен назив за првобитне СлоВене,
- 2) Феничани донели из Лепенског Вира и Винче, где су на основу АзБучног знака пратили кретање Сунца, открили колико траје КолоДар годишње обнове природе а тиме и тајно знање када треба сејати а када жњети.

Ова једноставност има своју потврду и у графичком решењу феничанске АзБуке:

- ❖ јер је први знак феничанске азбуке **Аз** апсолутно идентичан са **ознаком десетице** у Матемаматици Месопотамије, као новог почетка јер је и у феничанској нумерацији **А/Аз** оборено као да је управо узет КолоМер из Лепенског Вира којим се прати кретање Сунчеве годишње цикличности, што је и смисао десетице као нуле, односно новог почетка!!
- ❖ јер је Феничанска/Веничанска азбука идентична Винчанској Азбуци нађеној на преко 1300 артефаката на ужем подручју Винчанске културе, којој је истински назив и био Раз (Род Првобитни)

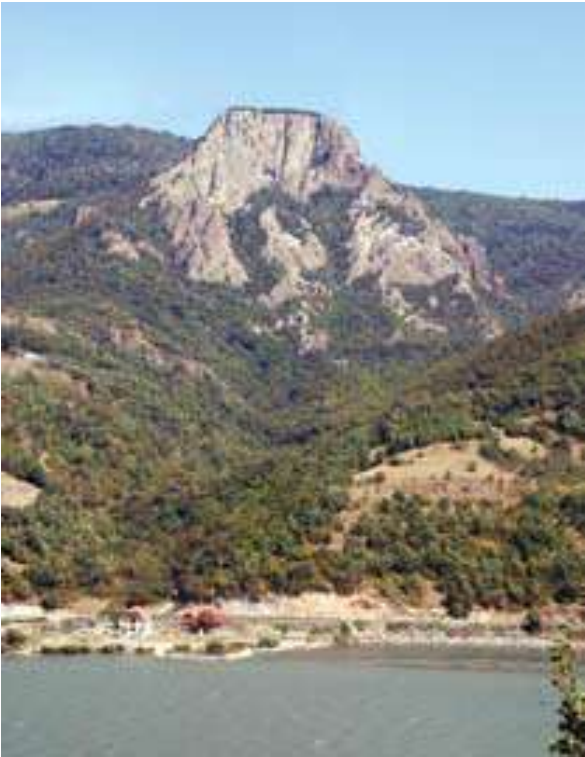
АзБука феничанског периода (и латинични еквиваленти) у којој се види да је **Аз** идентично **десетици** (броју 10 како је исписиван у новијој фази математике Месопотамије) али пошто је то заокружени циклус воскреса, 10 је у првој фази приказиван као **О** које цифарско значење **Аз** има и данас

Наиме оборено **А** (**Аз**) које се налази у математици Месопотамије као ознака 10 односно **О** (**НУЛЕ**) и у **Азбуци** феничанског периода, било је и крајње једноставан астрономски инструмент за посматрање рађања Сунца свако јутро на другом месту у односу на статични планински врх на другој обали реке Дунав/Истра («иако је исправније Danuvius, него Danubius»⁵⁴ јер је могуће и овде дошао до израза грчки бетацизам па је очувано Δανούβιος/Ister и Ἰστρος).

Многи ће покушати да оспоре очигледну подударност прве фонеме **АзБуке** феничанског периода **Аз (А)**:

- а. са бројем десет (10) математике Месопотамије како је број 10 исписиван у новијој фази математике Месопотамије и
- б. са графичким приказом броја 10 (десет) како је исписиван у првој фази математике Месопотамије у форми КРУГА – **О**, пошто **Аз (А)** има и данас смисаону идентичност јер означава прапочетак **Аз – НУЛУ**. Даља истраживања треба да покажу да ли је у том поимању ЦИКЛИЧНОСТИ **круг** односно **О** била ознака **10** или ознака (почетка) **НУЛЕ** јер се на кругу обе ознаке налазе у једној тачки ако би се овај скуп посматрао као затворен круг.

⁵⁴ Ово прецизирање је цитирано према енциклопедији **Брокгауза и Ефрона**

Слика брда Трескавац (статични објект) на супротној страни Лепенског Вира над којим се Сунце рађало у време Летње дугодневице

Схематски приказ како су КолоВени преко КолоМера пратили и обележавали битне промене у привидног кретања Сунца

Кољман је правилно закључио да су прва знања о математици становници Месопотамије (Шумери и Акади) стекли од Феничана (речено терминологијом римског Запада) или како је правилно рећи Веничана. Николај Михајлович Бубнов је закључио «*како су **цифре** почеле да се расејавају на разне стране са **абака**, то **преко абака треба тражити и древне изворе о њиховом пореклу***⁵⁵». Али Бубнов није детаљније применио правила палеографije, чији је назив увео 1708. године француски монах Монфокон од грчких речи $\tau\alpha\lambda\alpha\iota\acute{o}\varsigma$ — древни и важни и $\gamma\rho\acute{\alpha}\phi\epsilon\iota\nu$ — писати, што је постала помоћна историјска дисциплина која је изучавала историју писма, развој графичких форми и посебно еволуцију графичких облика слова, писмених знака, материјал и средства исписивања. Посебна област палеографije изучава систему тајнописа (криптографији).

Да је применио правила логике и палеографије Бубнов не би могао да закључи да је **абак** грчка реч (старогрчки $\acute{\alpha}\beta\alpha\chi\ \acute{\alpha}\beta\acute{\alpha}\kappa\iota\omicron\nu$, лат. *abacus* — даска подељена на редове са удубљењима за кликере/кругове/лоптице).

Ако напишемо само *абак* нећемо много тога видети. Чак и ако напишемо *A + Бак* нећемо схватити порекло рачуналке.

У «**једначини са више непознатих**» не знамо како се реч Русија писала пре Ђирила и Методија или пре фамозног VI века али знамо:

- а. да се пре примања хришћанства писала (сватая) **Русь**,

⁵⁵ Николај Михајлович Бубнов: «Происхождение и история наших цифр – палеографическая попытка», Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство «Либроком», Москва, 2009, стр. 182,

б. да се после примања хришћанства или нешто касније све до 1584. године

- писала кроз лигатуру «оу» Роусија или графиком тог времена Р⁸ссия,
 в. да се од династије Романових пише Росся док мудри руски народ и даље чита Р⁸ссия (иако римокатолички контролори у научним институцијама намећу глупост да је то последица некавог «акања» у изговору у неким областима),
 г. да БелоРуси и дан данас пишу и читају са богопоштовањем Р⁸ссия!!

Онда није тешко да ИЗРАЧУНАМО:

- і. да се реч Р⁸Ас (Род Првобитни)/Русија/Россија првобитно писала преко

графеме А или или = Р⁸АС

- іі. да је после Римског пуча 509. г.п.н.е. овај азбучни знак А⁸ био забрањен јер је свргнут последњи етРуски (етруРски) цар, те је сво (тајно) знање проглашено као паганско/родоВерно и као забрањено прогањано а са њиме и је прогањано и рачунање васкрса природе односно МАТеМАТика,

Исти принцип је и код дешифровања речи абак или прецизније речено реконструкције исписивања речи абак!

Ако ову реч испишемо само абак – она неће почети ништа да нам прича о свом пореклу.

Па чак и ако је испишемо аБак – ништа нећемо зазнати о њеном пореклу.

Чак и ако напишемо аБАк тешко ко ће се сетити бакизма као једног од древних погледа на свет у коме је поштовање Бога БАКа било основа поимања света.

Али ако напишемо ту исту реч како се она и писала АБ⁸к онда ћемо схватити да се она тајнописом исписивала и

- І. БАк (исписано црквенословенским знаком) или БАк (Аз према Азбучном знаку Лепенског Вира)

II. **АБАК** или **АБАК**

III. или **АЗБУК** тако да би се црквенословенским изговором натпис АБАК српским језиком требао ишчитавати **АзБоук** али да је очигледно старији колоВенски/Винчански/старослоВенски назив **АзБАК**.

Није потребно сада ишчитавати реч АБАК као **АзБАК** (мада би много тога било јасније). Пре свега због тога што је знак па и *термин* оно што време донесе јер је сваки знак *процес*:

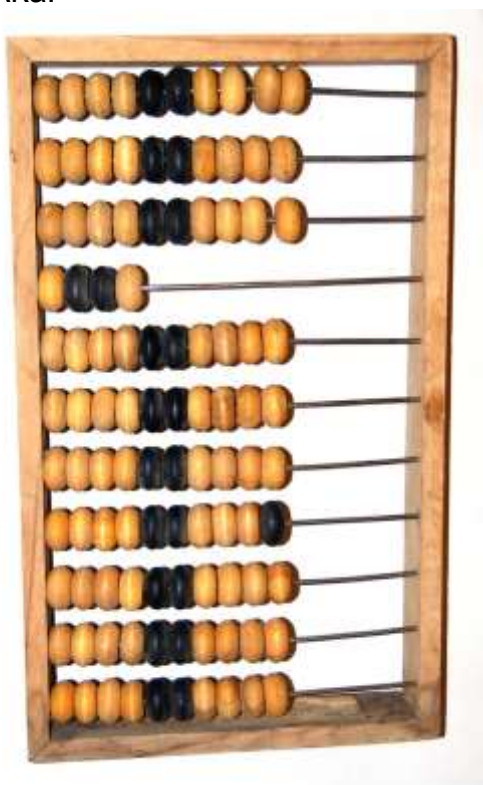
- ❖ између смисла који му да стваралац – емитент и
- ❖ смисла како га временом схвати прималац односно корисник или велика већина корисника.

Ако бисмо пошли од претпоставке да је реч **абак** (ἀβὰξ) настала од грчког алфабета (чија су слова абакисти исписивали на колима/колутовима/жетонима), онда би то био редослед *алфа*, *бета*, *гама* па би назив ове справе био АБеГа или АБаГа а не АБаК⁵⁶.

Ми морамо, како је сугерисао и Н. М. Бубнов, знати шта је било порекло истинског назива АБАКа да бисмо преко абака знали, како је Бубнов исправно навео, порекло цифара/бројева.

Прецизност овог палеографског разјашњења садржи још читији идентичност:

- ✓ назива АзБоук (абак) са
- ✓ смислом изворне азбуке и
- ✓ са самим изгледом АБАКа.

⁵⁶ Жюль Таннры и Жюль Мољк: «Основные принципы арифметики. С приложением работы В. Вундта «Числа и их символы»», Либроком, Москва, 2010. г., стр. 12: «Грци су се, ипак мање користили абаком, него римљани, због тога што је њихов систем словне нумарације био лакши за рачунање»,

Руска рачунаљка која је широко примењивана у продавницама у Русији чак до краја XX века је специфична од настанка јер су кружићи нанизани на жицу

Због тога можемо основано да закључимо да су древни словени епохе Винча располагали вером на основу којег су могли да кажу:

- ✓ АзБАком рачунам Коло (када ће наступити ВАСКРС природе), јер и данас православни свештеници помоћу азбуке рачунају када ће наступити дан када је некад давно ВАСКРСНУО Исус Христос,
- ✓ АзБАком бележим (пишем) промене у природи, на основу којих су моји преци открили Коло, јер и данас православна деца и одрасли пишу истим знацима које уче као АзБуку (АзБоуки), коју латинском преваром не назваше Константиновица, како је било првобитно име брата Методија (Константин Философ) већ те знаке назваше Ћирилица, како покрстише Константина у Ватикану, пре него што (га отроваше) издахну.

За оне «Неверне Томе» који не желе да сагледају ову идентичност и палеографско разјашњење као крајње прецизно и не верују овом алгоритму (поступности, логичности, доследности дејствија за решавање задатка у овом случају «**порекла бројева**») упућујем да обрате пажњу како су настали неки називи у математици и да признају сами себи да ли би то икада наслутили и допустили као вероватно (а ипак се зна да је то, невероватно, заиста тако и било, јер је промена изворног појма новијег времена):

- ✓ реч АЛГЕБРА је настала из арапске речи ал-џабр јер је Мухамед ибн Муса Ал-Хорезми⁵⁷, *Mohammad ebne Mūsā Khwārazmī*, (пер. محمد بن موسى خوارزمی, око 786-850) написао књигу «Ал-китаб ал-мухтасар фи хисаб ал-џабр уа-л-мукабал» (ишчитано српском фонетиком) чији назив цитирам у руском језику према извору како тамо пише «Краткая книга об исчислении восстановления и проивопоставления», на основу чијег је наслова из речи ал-џабр настала реч алгебра, која се данас користи као универзалан термин у целом свету (енг, нем, дан, хол, итал, шп. **algebra**, фр. **algèbre**, гр. **Άλγεβρα**)
- ✓ реч **алгоритми** настала је од надимка **ал Хорезми** величанственог Мухамеда ал Хорезми јер се један од његових радова називао «**Ал-Хорезми** об индусском искустве вычисления» чији је **латински** превод гласио «**Algoritmi de numero Indorum**» те је тако Ал-Хорезми постало Ал-Горитми⁵⁸.

Могуће критичаре упућујем да у даљим истраживањима обрате пажњу да је реч **ṣafira**

صفر, као и реч **sipos**, вероватно настала из метода – технике како се спроводи учењавање како на савременим дечијим рачунаљкама тако и на абаку:

- ❖ збира јединица (покретање кола/кружића удесно)
- ❖ збира десетица (покретање кола/кружића улево)

⁵⁷ Надимак **Ал-Хорезм** перс. خوارزمی [al-Khwārazmī] указује на његову постојбину средњеазијска држава Хорезм (захватала данашњи Иран и простор источно од Каспија), док надимак **Ал-Маџуси** указује да је био **зороастријски** жрец/пагански/**родоверни свештеник**: Игорь Ушаков «История науки сквозь призму озарений: От арифметики до алгебры – Таинственная страна Аль-Джебр», КомКнига, Москва, стр. 24:

У персијском језику се и дан-данас зора каже зарја (реч зарја се очувала непромењена и у савременом руском језику: заря). Истоветне су у персијском и српском језику и следеће речи: bog – бог; zemo – земља; zima – зима; žena – жена; berezo – брзо; mislj – мисао; medo – мед; nos – ноћ; paurvi – први; dva – два; tri – три; cetvere – четири итд. Према: Др Симо Јелача: «Порекло имена Србин», Српска дијаспора, Интернет новине српске, <http://www.srpiskadijaspora.info/vest>

⁵⁸ Игорь Ушаков «История науки сквозь призму озарений: От арифметики до алгебры – Таинственная страна Аль-Джебр», КомКнига, Москва, стр. 25, исто изнесе Жюль Таннри и Жюль Мољк: «Основные принципы арифметики. С приложением работы В. Вундта «Числа и их символы»», Либроком, Москва, 2010. г., стр. 72 у фусноти 100 везаној за основни текст у коме говоре о **АЛГОРИТИМИЦИМА**, што значи да се они нису могли постојати пре Ал Хорезмија, иако је метод рачунања могао постојати,

- ❖ збира стотина (покретање кола/кружића удесно односно улево)
- ❖ збира хиљада (покретање кола/кружића удесно).

На обичној рачунаљки коју користе деца у првом разреду основне школе а и на абаку који су користиле све благајнице у Совјетском савезу учитавање збира се обавља применом колоВратног, рекло би се **S** (коло-вратног **кретања** руке од нижег јединичног нивоа ка десетичном и даље).

Погрешно схватање тог коло-вратног знака односно **јесењег S** и **S** **пролећног КолоВрата:**

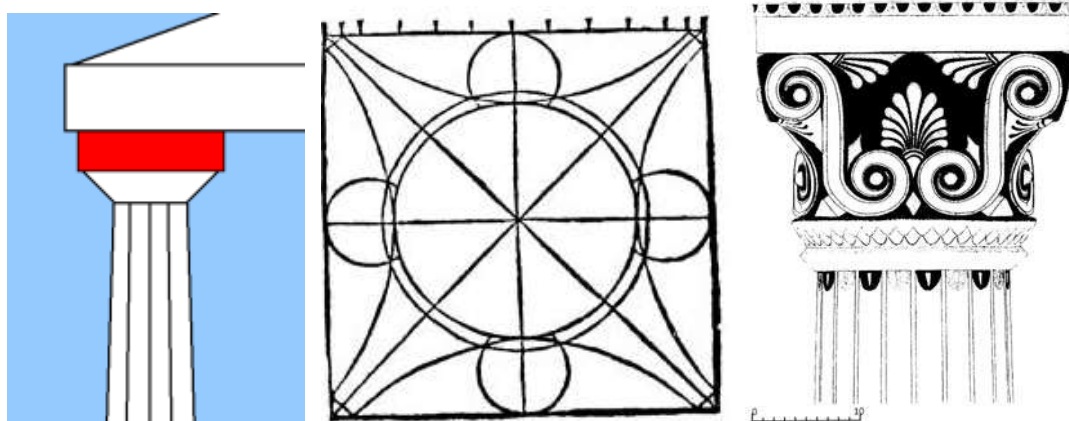
- a. било је основа за настанак немачког назива за КолоВене - **S** or **Ven** а одатле Sor**V**en (одакле је Вук Караџић извео реч Срби, и поред тога што је Сретенски устав 1835. године био устав државе која се звала **С**ербија) те због тога Лужички Срби увек поред немачког назива SorVen/SorBen пишу и своју/слоВенску реч Венди!!
- б. био је основ за настанак речи **S** **Веди** односно **SВеди** или како их Руси данас зову ШВеди, док ми изговарамо још мање разумљиво ШВеђани, те се тек из титуле Шведског краља Јована (John III of **S**weden/Kralj **G**ota i **V**enda) може са сигурношћу тврдити да су становници ШВедске (у великој већини) били Венди односно СлоВен(ди),
- в. до Папских ратова (од 1508. до 1510. – 1516. године):
 - ❖ када се **Камријска лига** («Света Римска империја» Максимилијана I, Папа Јулиј II, Лудвиг XII Фердинанд Католички, аустријски) објединила против **Венеције** тако да када су поразили Венетију/Венеција ова више није могла да негује и чува родоВерна знања
 - ❖ па је Венеција (морајући да сакрива то колоВенско/слоВенско прехришћанско мировозрење – поглед на свет) преко породица Амати, Страдивари, Гварнери (које су све биле из градића Кремоне са леве обале реке По, која се некада звала Один/Водин, што је латинизовано у реч Bodincus, односно звала се и Падуша јер пада са Алпа, али је и та реч латинизована до непрепознатљивог назива Padusa) очувала за наше поколење тајну Кола на музичком инструменту који зовемо **виолина**:
 - ✓ јер колоВратни знаци слични латиничном слову **S** (који симболишу два циклуса привидног кретања Сунца од Северног до Јужног Сунчевог повратника и обратно захваљујући кретању Мајке Земље око Сунца и промене њеног нагиба ка Сунцу) омогућују
 - ✓ да ваздух који се ствара повлачењем гудала продре кроз меко (женско) дрво горње плоче, одбије се о тврдо (мушко) дрво доње плоче оде на врх до «пужа» и врати се да затвори то КОЛО у чаробном КРУГУ који изазива најлепше емоције, па су непријатељи Венета покушавали чак и виолину да демонизују и називали је ђаволским инструментом! Али виолина није имала судбину исто таквог КОЛА – НУЛЕ, која је била прокажена и прогнана из срца Европе, из Лепенског Вира и Винче где је и настала!

Следећи ову поступност постаје јасно да је реч **şafira** и значила **КОЛОВина** односно КРУГ (О) СлоВена, односно колоФеничана!!

Још један траг пореклу абака треба видети у истоветном називу абака/abacus који означава горњу плочу над капителом. Над дорским капителом та квадратна плоча

само истиче круг капитела као сложену конструкцију кретања. У форми коју називамо коринтски капител ово дуално јединство је јасније исказано као:

- ❖ равнострани крст који представља кретање мајке Земље, који прелази у волуту, као Васкрс природе,
- ❖ равнострани крст који представља Сунце те прелази у цвет,

Абак као веза **кола** (**коло**Врата сличног латиничном **S**) капитела и венца, што је све неосновано (преко израза ХелВени) приписано Грчкој

У све три варијанте абакус (плоча, која је целина са капителом) изражава повратак Сунчеви, како се и рачуна на древном абаку као **Сипосу**, бакстрофедону/бустрофедону („орању“ лево, па десно, на вишем позиционом нивоу сабирања).

«Историја наука је, пре свега, **историја идеја**. Њихов настанак, развој, и њихова наследност, сукцесивност – то је најважније за историчара».⁵⁹

У овој расправи то посебно важно уочити јер:

- ❖ су бројеви у Лепенском Виру настали из КолоМера за праћење «кретања Сунца» односно Мајке Земље око Сунца, којим су фиксирани крајње тачке рађања Сунца на супротној страни Дунава,
- ❖ јер је постојала идентичност између АзБучног знака и бројева који су из њега настали иако је основа свему или коначан закључак била представа о КРУГУ као вечном ВАСКРСУ природе и помоћу АзБучног КолоМера људи тог времена су покушавали да открију када ће Сунце опет да ВАСКРСНЕ природу.

То је био основни смисао културе коју називамо ЛИНИЈСКА култура (па чак и те коју називамо ШНУРОВА) јер су на крчазима покушавали:

- ❖ узлазном и силазном линијом да прикажу **дневну цикличност**
- ❖ укупним кругом улазних и силазних линија да израчунају/искажу **годишњу цикличност**.

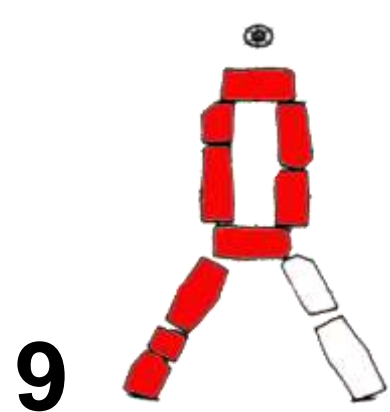
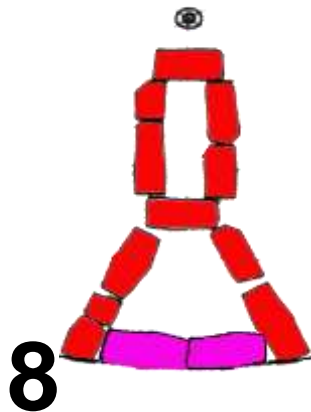
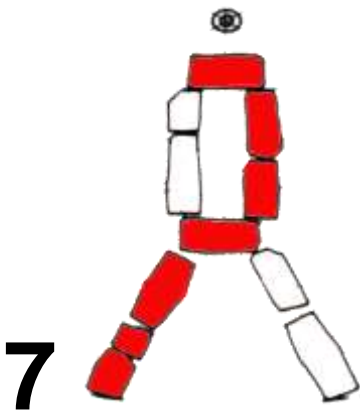
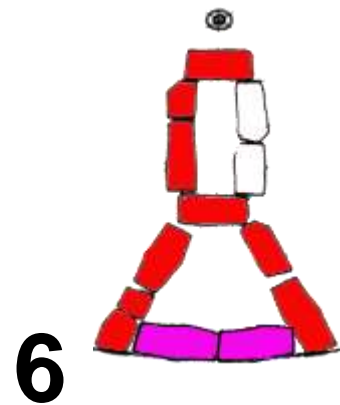
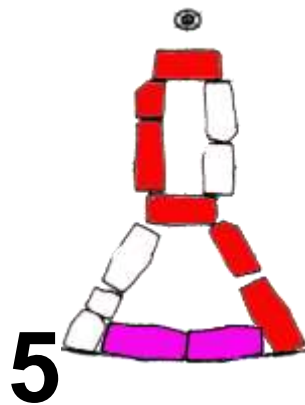
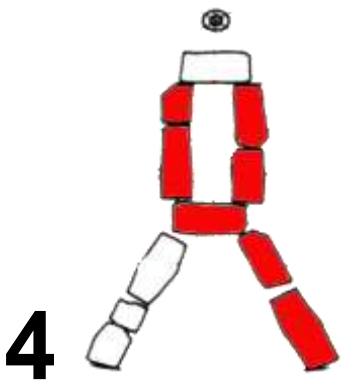
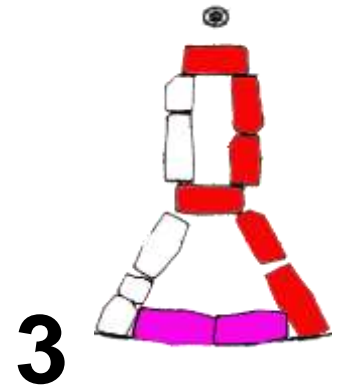
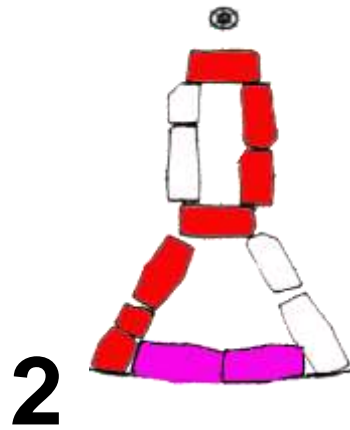
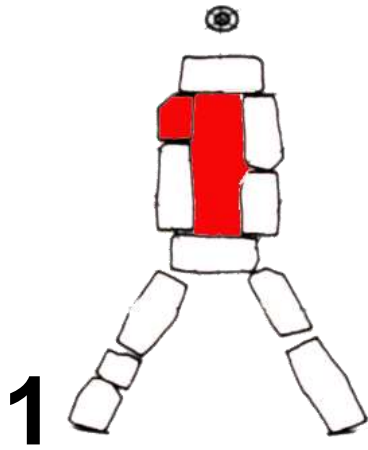
Технички то није ни мало лако јер су морали да располажу значајним математичким знањем. «**Познавање геометрије круга**, односно **Сунца** било (је) очигледно јер (је) тим мајсторима био познат **однос кружности** и **полупречника** (приближно 6,28:1, јер је **однос дужине кружности** и **пречника** увек константан $\pi \approx 3,14$) због чега је број спирала које су приказиване увек дељив са **6**».⁶⁰

Пре него што изнесем доказе да се тај континуитет цикличности очувао као тајно знање и пре него што изнесем најлепши и најочигледнији доказ тог континуитета желео

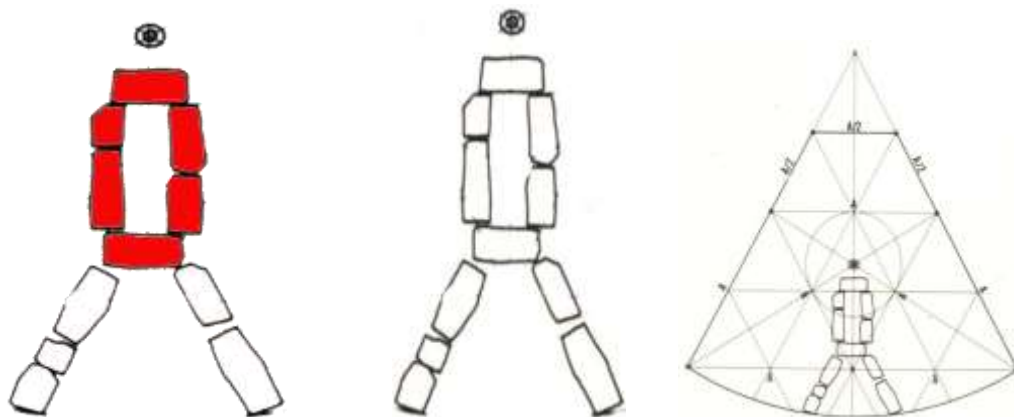
⁵⁹ Г.Н. Попов: «Очерки по истории математики», Книжный дом Либроком, Москва, 2009., стр. 4;

⁶⁰ Боровој Човић «Од Бутмира до Илира», «Веселин Маслеша», Сарајево, 1976, стр. 47/48,

бих да Вам изнесем графички приказ како су настајали бројеви на АзБучном знаку који је очуван у Лепенском Виру, пре свега као облик маркирања ПРОМЕНА ОДНОСА у том КолоВратном и васкрсном праћењу кретања Мајке Земље око Сунца (мада је могуће оно започето као праћење кретања Сунца):

0/10

Приказ како су из култа Коло односно КолоМера стваране цифре, где нула показује «одсуство предмета⁶¹» (могуће Сунца)

Цифре/Сифр/колоВрат су настале, као уосталом и математика, као последица праћења «кретања» Сунца, односно планета и звезда као Божанске целине узајамности кретања које васкршава природу. Хришћанство је настало као (духовна) идеја када су у научним центрима открили да Сунце није божанство. Хришћанство је манијакално бежало од сваке врсте математике јер је математика настанком нераскидиво била везана са астрономијом па и астрологијом, што се види и са овом схемом настанка бројева. И још горе по математику: **цифре/бројеви су настали из КОЛОмера**, па је за хришћанство «*прихватити математику*» било исто што и поново се вратити на колоВенску/слоВенску идеју, философију «Све је Коло», за коју су мислили да су је темељно, и за увек, уништили. Зато се тек у XII веку у латинским преводима арапских расправа нула назива **кружић** – **circulus**, али се у истом веку користи латински израз **nulla** (figura)⁶².

Само божанским чудом у Лепенском Виру је очуван култ **Коло/КолоМер** из којег је:

- а. настала реч **култура**: како бива код многих злочина траг је остао на злочинцу (који је хиљадама година уништавао ову културу Винче и Лепенског Вира) јер је у **латинском језику** (који је настао као облик борбе против азбучне доминације те је то увек био језик пучистичке елите, па је био и остао мртав језик) очуван «доказ» да је реч култура настала из речи **Collo/Коло!!**
- б. настала Азбука као фонетско писмо древних КолоВена и савремених православних/правоверних СлоВена
- в. настала и Азбучна математика односно **бројеви/цифре**:
 - ❖ **етруски** бројеви (које називамо **римски** бројеви⁶³) и
 - ❖ **арапски** бројеви (за које се донедавно у јавности и неким научним круговима веровало да су пореклом **индуски**)
- г. настала НУЛА као појам и поглед на свет (најстарије мировозрење, философија, идеја) да је Коло (узајамно зависно кретање Мајке Земље око њеног чеда

⁶¹ Жюль Таннри и Жюль Мољк: «Основные принципы арифметики. С приложением работы В. Вундта «Числа и их символы», Либроком, Москва, 2010. г., стр. 12: «*Иако означава одсуство предмета, нула као и било који други број представља одговор на питање «колико?»*»,

⁶² Иван Яковлевич Депман: «История арифметики», Либроком, Москва, 2011.г., стр. 89,

⁶³ **римске цифре** су се појавиле око 500 г.п.н.е. код етруских «Римские цифры появились около 500 до нашей эры у этрусков» <http://ru.wikipedia.org> део *Римские цифры* пошто у српском делу Римски бројеви таквог податка нема; француски аутори Жюль Таннри и Жюль Мољк: «Основные принципы арифметики. С приложением работы В. Вундта «Числа и их символы», Либроком, Москва, 2010. г., стр. 12: «В своей системѣ нумерации, **заимствованой въ значительной степени у этрусковъ**, римляне ...», позивајући се (са претпоставком у фусноти 60 да су могуће етруски били под неким источним утицајем јер су им цифре биле сличне египатским иератическим знацима) на F. Lindemann, Sitzagsb, Akad, München, 26 (1896), стр. 625, 29 (1899), стр. 71,

Сунца, које постаје једини Бог СвеВид/свеВидећи) вечног васкрса и ПРАПОЧЕТКА,

- д. настао бројчани систем јер није искључено да су управо НУЛУ односно Аз људи тога времена почели да схватају и као 10 а два крака и као делове новог КОЛА односно 12.

На схеми култа КОЛО (направљеног и очуваног у облику станишта, куће Лепенског Вира, у чијој су основи камени блокови који чине знак А/Аз) приказани су елементи настанка сваке **Азбучне цифре** у оквиру десетице јер је и идеја **азБучних фонема као писма** и идеја **цифара** настала праћењем и обележавањем узајамног кретања Мајке Земље и Сунца. Делови Кола су обојени да би се лакше уочила свака цифра одвојено, односно број која је у узајамној целисти могуће означаавала положај Сунца у његовом годишњем привидном кретању.

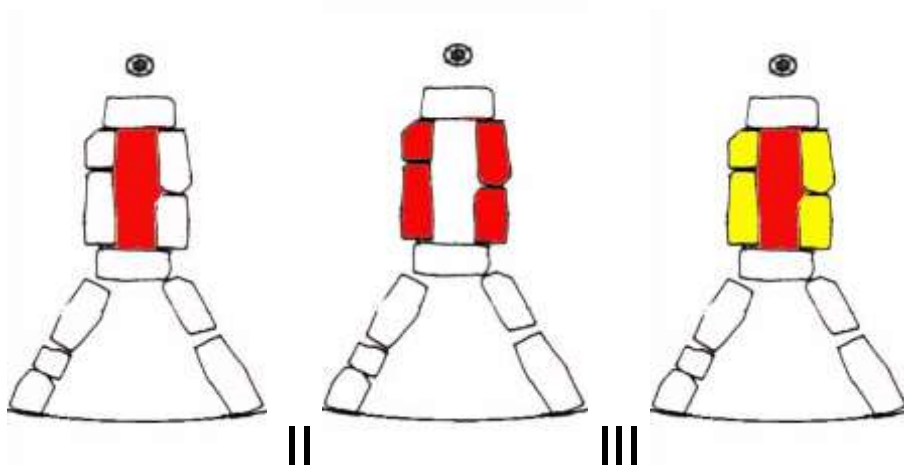
Камени блокови обојени розе (циклама) бојом су додати као «претпостављени» кућни праг, мада је очигледно да и без ових блокова (као додатака) Азбучне цифре Лепенског Вира имају невероватну сличност:

- а. са цифрама «браме»:
- ✓ за бројеве од I до IV (као етруске/римске **блок** ознаке I, II, III)
 - ✓ за бројеве 4 и више,
- б. са санскритским цифрама девангорија јер управо култ Коло показује зашто је код броја 4 могућа графичка идентичност:
- ✓ између приказа четворке у фази цифарске графике «браhme» као знака и
 - ✓ исте цифре 4 у фази цифарске графике «девангари» где је приказана као

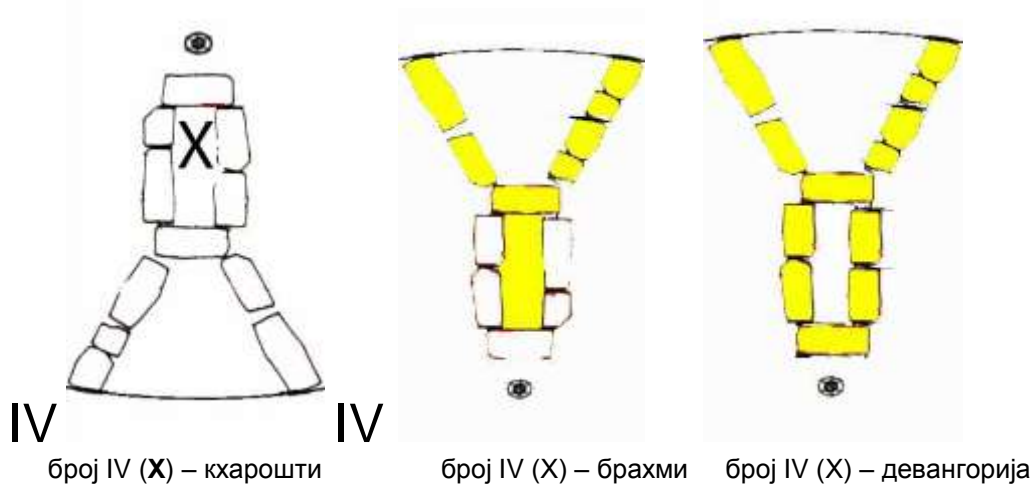
исти знак Арила у обрнутом положају (овде је коришћена лигатура **o/y** из «Буквара Саве Дечанског», јер је на примеру начина исписивања речи Русија очигледно да је то био један исти знак **Арила/Аз**) што

- ✓ води идентичности исте цифре четири (4) и као знака «четири паралелне тачке **⋮⋮**» јер се на Азбучном Колу из Лепенског Вира види да су на том нивоу праћења Сунца древни људи увидели **заокружење** те се
- ✓ знак четири по истом укрштању појављује не само као четири тачке (**⋮⋮**), него и као ознака **X**⁶⁴, што је имало и Азбучну идентичност у писму јер је идеографски знак **X** постао и остао и ознака за КОЛО (заокружење мале цикличности – могуће досезања Сунца, крајње тачке јужног Сунчевог повратника и започињање новог шестомесечног циклуса повратка ка северном Сунчевом повратнику),

⁶⁴ **X** је једна од варијанти ознаке броја 4 у цифрама «браhми» – према Герш Исакович Глейзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 148

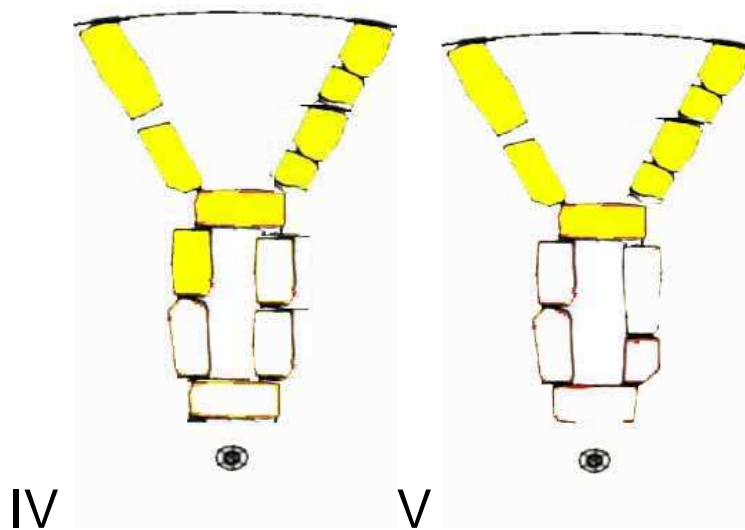

I II III
етруске, «римске», кхарошти и брахми цифре I, II, III

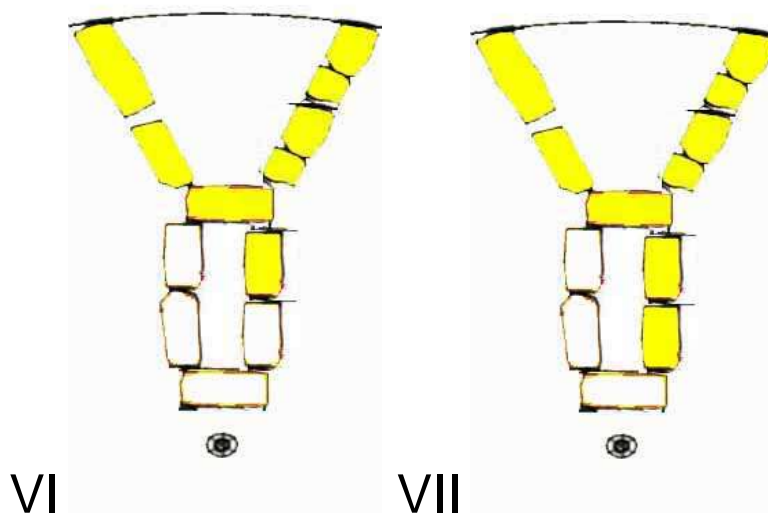

IV IV IV IV
број IV (X) – кхарошти број IV (X) – брахми број IV (X) – девангорија

Преглед како су у Лепенском Виру настали етруски, римски, кхарошти односно брахми бројеви, које данас називамо **римски бројеви**

IV V

VI VII
 Могући пут настанка етруских односно римских бројева IV, V, VI, VII
 који тражи додатна истраживања и компарације како бисмо
 са истом сигурношћу могли да тврдимо као за остале цифре

На могући извор бројева у архитектури Лепенског Вира указао је Драгослав Срејовић, један од првих археолога који је истраживао ово налазиште: «Архитектура Лепенског Вира је прва позната архитектура у свету у којој се «осећа» присуство бројева: нико није до сада успео да савлада ову математику, она је непредвидива и заувек изгубљена за нас...⁶⁵». Могуће да проф. Срејовић није имао у виду директно порекло бројева из култа Коло Лепенског Вира, већ сразмерност у градњи кућа. Проф. Предраг Ристић је био далеко одређенији када је по свом наводу дао прецизно **геометријско образложење** кућа у Лепенском Виру, чија је основа «троугао као зарубљени кружни исечак» која «може да се простиру у бесконачност». Овде је битно истаћи да је књига «Лепенски Вир – реконструкција» проф. Др архитектуре Предрага Ристића избачена из свих библиотека тадашње Социјалистичке Федеративне Републике Југославије по налогу из тадашњих **центра контроле** или **администрирања**, а Предраг Ристић је докторски рад морао да брани у Грацу.

Ако је очигледно, и по слици и по садржају да су бројеви које називамо «арапски» очувани у најстаријем археолошком налазишту у Европи, које називамо **Лепенски Вир**, те претпостављамо да су ту и настали зашто назив овог поглавља, односно рада, гласи «АзБУЧНА математика **Винче**». То чинимо зато што је управо у епоху млађег неолита КРУГ односно ГОД (у множини «годови») на пресеку дрвета издигнут на ниво материјализованог КОЛА, монотеистичког вишестраног Божанства (узајамности кретања мајке Земље око свога чеда Сунца) те су људи управо у Винчи почели да граде куће/коче од божанског материјала – дрвета/кочева!!

⁶⁵ Драгослав Срејовић: цитирано према интервјуу његовог опонента арх. Проф. Предрага-Пеђе Ристића, који истиче обрнуто – да «**математика Лепенског Вира** није недокучива већ обична средњошколска, а основе су «зарубљени кружни исечци»», према Станко Стојиљковић: «Лепенци трче почасни круг», прилог «Наука, информатика, технологије (НИТ)», «Политика 01. Фебруар 2012», Београд, стр. 7,

ГОД/годови на пресеку неколико врста дрвета
као материјализовано божанство Коло
(прапочетак, вечни васкрс, нула/круг)

Дуго је у археологији превладавало мишљење да су људи прве куће и насеља почели да граде због потребе одбране, али археолози и други научници нигде нису нашли фортификацијска утврђења на тим првим насеобинама. Дом је био храм Бога Коло. Тако је НУЛА као Аз издигнута у материјалном смислу на ниво ПРАИЗВОРА, те је и фронтон добио форму А, на који су качили **Бак**-а (рогове Бика – Боуки), а на крчазима које су правили од ила/иле/глине исписивали његов идеографски знак **М** (Бак/Боук), који ће се знак очувати и на Криту, у Венетији/Венецији и на зидинама Московског Кремља, од којег ће добити име столица/престоница РасСије/Русије – Москва, као скраћеница МосКоВ-вија, односно скраћеница од Божанствена КолоВенија!

Реконструкција Винчанске квадратне кући (келије/ћелије) са фронтонем у облику троугла као знака БАК-а и ГОДом у врху фронтонa: са изложбе «Винча» у САНУ

Винчанска култура је призната као најстарија у Европи у већини познатих енциклопедија. Припада млађем неолиту⁶⁶ и раном енеолиту (бакарном добу) и била је технолошки најнапреднија култура у Европи и свету тога времена. И поред те очигледне древности и везе са Лепенским Виrom, чак је Милоје Васић покушао у неким

⁶⁶ νεολιθικός, νεο – нов и λίθος – камен или млађе камено доба приближно од 5000 г.п.н.е. – 3000 г.п.н.е.

радовима да објасни Винчанску културу као знатно новију и као део **Грчке културе** и преко њених веза са јонијом⁶⁷ иако Винчанска културе заиста има везе са простором јоније која је била део Винчанске културе, али не Винчанска култура није била део грчке већ друге – **колоВенске/хел(В)енске културе**. Најстарија металургија бабра потиче са винчанског локалитета Беловоде у источној Србији. Најновија признања универзитетских центара Енглеске да је бакарно доба заиста настало у Винчи не бих рекао да је оправдана констатација континуитета/непрекидности културе и технологије добијања (нових) производа, јер ништа не настаје без претходног знања, већ као покушај да се Винча психолошки веже за новије, бакарно доба.

Неспорно је да је Винчанска култура обухватала просторе данашње Србије, Румуније, Македоније, Босне и Херцеговине, иако је, судећи по налазишту Carschenna у данашњој Швајцарској и азбучним натписима у Малој Азији, поред простора Лепенског Вира⁶⁸ обухвала и Малу Азију, простор Тарквиније и Апенине, данашњу Мађарску/ВенГрију⁶⁹, јонију, Крит и друге просторе, где је преносила КолоДарно/каленДарско знање – када и како сејати и када очекивати летину. Оно што је у застарелој археологији и историографији оспоравано свакој, па и овој првобитној култури је **просторна целовитост** и временска **непрекидност/континуитет**. Такву исецканост у одређењу наводно различитих култура и археолошких налазишта као седишта различитих култура је оправдано критиковао и чак успешно исмејао амерички професор Метју Џонсон⁷⁰.

Први пут се археолошко налазиште Винче помиње 1893. г., у Српском геолошком друштву, а први артефакти са овог налазишта су презентовани 1897. Системска археолошка ископавања су започета у Србији 1908. године, под руководством проф. Милоја Васића (1869-1956) и обављана су до 1934. Године 1976. формиран је Одбор за археолошка истраживања у Винчи при Председништву САНУ, а 1978. године започета систематска археолошка ископавања у организацији Музеја града Београда

Прву финансијску помоћ археолошким ископавањима и очувању Винче пружио је Директор Руског археолошког института у Цариграду – Фјодор Успенски, а од 1911. помоћ је пружао и власник бирмингемске новинске куће, Сер Чарлс Хајд, а после 1918. и британски археолог Сер Џон Линтон Мајерс.

Да би се умањио значај овог најстаријег слоВенског и српског светилишта Јосип Броз Тито и његова римско-ватиканско бољшевичка камарила су у Винчи направили највеће сметлиште у Европи (па би све институције културе Европе и света требале да затраже уклањање овог сметлишта) и истраживачки центар атомске физике а сада и складиште атомског отпада!! Тиме се наставља системски и перманентни рад на уништавању изворишта азбучне културе, науке па и **азбучне математике** која је мајка свих наука па и цифара, као што је и Винча мајка свих градова.

Могуће да су то радили због сукоба са Информационим бироом Комунистичке интернационале са седиштем у Москви (чувени сукоб Јосипа Броза са Стаљином, познат под називом процеса ИнфонБиро, када су десетине хиљада Срба, и мање

⁶⁷ Сташа Бабић: «Грци и други», Клио/Clio, Београд, 2008., стр.

⁶⁸ Обухвата мезолит (грчки mesos - средње и lithos – камен) и неолит,

⁶⁹ многе праСлоВенске насеобине на подручју данашње Венгрије (ми Срби неправилно говоримо – Мађарске) се и данас у називу имају префикс Рац, што говори о народу чија су то станишта била, а Србе на том простору и данас називају: Раци, од речи Рас-и (РодАз-Првобитни), РасСени,

⁷⁰ Метју Џонсон «Археолошка теорија», Клио/Clio, Београд, 2008: систематизација критике од стране Метју Џонсона застареле археологије и историографије пренета је у раду Божидар Митровић: «КолоВени (СлоВени) и континуитет културе и права», КолоВенија, Београд, 2008, стр. 170,

представника неких других националности као ИнфонБировци прогнани у инквизиторски логор на Голем отоку) али вероватније због хиљадугодишње тенденције затирарања преРимске и преГрчке културе родоВера.

Ваза културе и места Винча поред Београда са ознаком/идеограмом БАк/Боуки који је сличан знаку М

Српска шајкача са знаком бога Бака/Боуки

Бог Бак као знак васкрса дана над мраком: Сунчани часовник

Знак Рјуриковича: Боуки/Бак

Знак на стенама московског Кремља није ни «ластавичији реп» ни слово **М** већ знак Боуки/Божанска (КолоВенија): МосКов-ија

ЀЗВѢКА

АзБоука (АзБ**А**к), која је неосновано приписана Константину Философу и преименована у његово име Кирил, које је добио непосредно пре него што је (отрован) преминуо

Ако упорно цифре и нулу које данас користимо називамо **арапске цифре**, а сами Арапи тврде да су их преузели од Индуса/Индијаца и називају их «**индијским/индијским**»⁷¹, а Индуси до VIII века нису имали представу о НУЛИ, која је битан део тог «арапског бројног система», оправдано је мишљење неких научника који се баве пореклом «арапских цифара» да арапске цифре нису «ни омирисале Индију»⁷². Али онда се враћамо на питање: од кога су онда Западни Арапи могли да преузму смисао и изглед данашњих цифара?

При објашњењу да су Арапи називали **декадни/десетични систем «индијско рачунање»** треба увек имати у виду да се централни планински ланац у Индији назива Vindhya range (**Виндија** рејнц, **Виндхья**, санскрит विन्ध्य, координати 24° 37' 0" N, 82° 0' 0" E).

Са карте Европе периода Феничана јасно се види од кога су Арапи могли да преузму цифре.

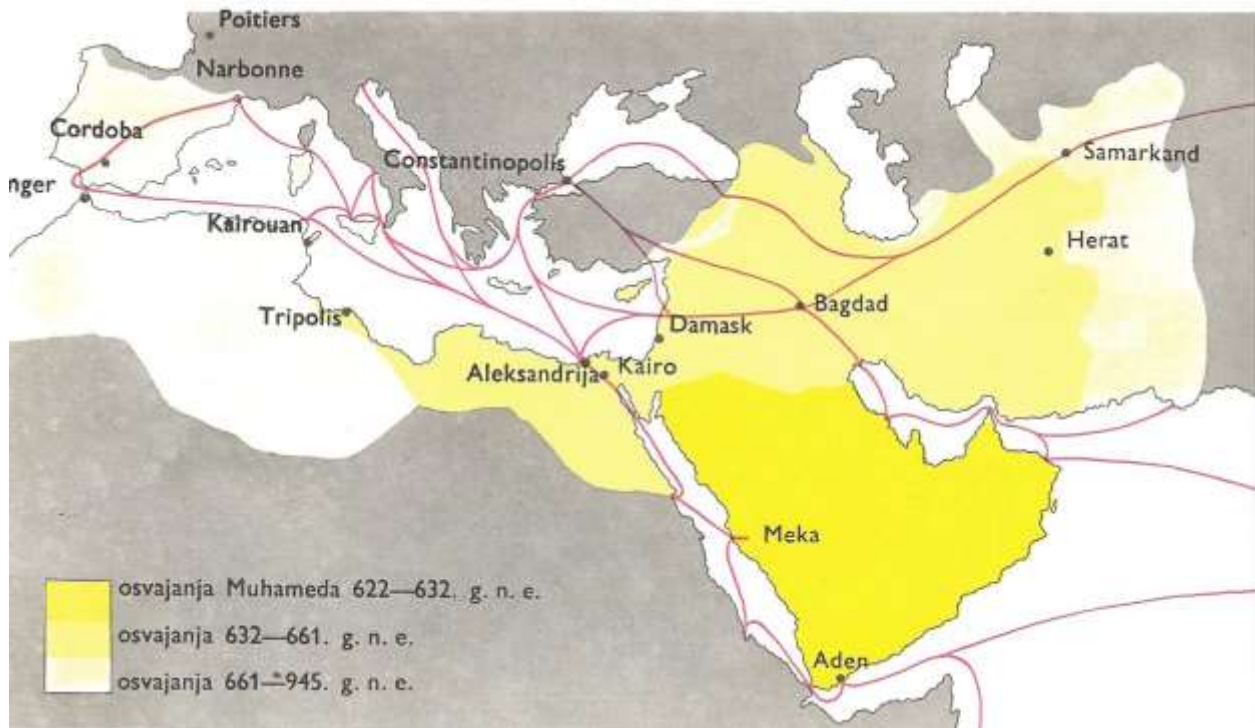
Грчки обалски поседи и луке (означени тамноцрвеном бојом) а светлијом црвеном бојом су обележени приобалски поседи и луке Феничана⁷³ око 110. – 350. г.п.н.е.

Назив Феничана је писање назива овог народа у складу са грчким и западним изговором, док је њихов прави назив био Веничани (КолоВени/СлоВени). Осоколњени многим фалсификатима и мерама уништења културе Веничана, многи се овде неће суздржавати да излију своју безграничну критику оваквог приступа и очигледног приказа од кога су Западни Арапи могли да преузму такозване «арапске цифре».

⁷¹ Володарский Александр Ильич: «Очерки истории средневековой индийской математики», Книжный дом «Либроком», Москва, 2009 г., стр. 30,

⁷² Николай Михайлович Бубнов: «Происхождение и история наших цифр – палеографическая попытка», Академия фундаментальных исследований: история математики, Издательство «Либроком», Москва, 2009, стр. 15,

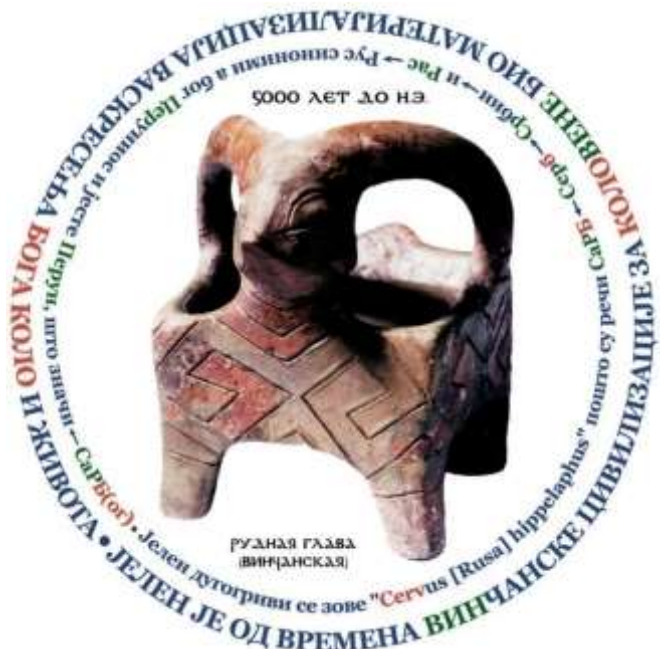
⁷³ Lancelot Hogben «Све о математици», Младост, Загреб, 1970., стр. 77,

Карта арапских освајања некадашњих поседа и лука Веничана (Феничана)⁷⁴

Да би се схватила НУЛА као прапочетак и стваралац васкрса природе мора се познавати мировозрење Лепенског Вира и Винче из којих је настала реч култура и сама култура. Централно место у том мировозрењу односи се на начин како су древни КолоВени открили годишњу цикличност васкрса природе. Суштински резултат тог система открића је ГОД (одакле је настала и енглеска реч God/Бог и немачка реч Gott/Бог), јер су прецизним посматрањима увидели подударност обнове природе и појављивања новог КРУГА, кола, на пресеку дрвета који су назвали ГОД (како Руси и данас називају годину дана), што је у множини ГОДови, односно ГОДичные КОЛЪЦА (годишњи КРУГОВИ). Древни КолоВени су сматрали природу, човека, божанско небо и Сунце, мајку Земљу и ноћно Сунце као једну јединствену целину. Зато су приметили да у природи постоје јасни весници космичких и колоДарних/каленДарских промена. Тако су регистровали да постоји 12 весника промена природе и положаја Сунца. Један од битних показатеља је био јелен, који тачно у одређено време године мења рокове и најављује промене и долазеће Сунце. Због тога је јелен имао малтене божанско значење, те се појављује и као значајан артефакт на подручју Винчанске културе већ у периоду 5000 г.п.н.е. какав је нађен на Рудној Глави па једна од битних врста носи синонимни назив *Cervus/Rusa hippelaphus*, .

⁷⁴ Lancelot Hogben «Све о математици», Младост, Загреб, 1970., стр. 150,

Колица из Дупљаје (већа)

Данце Колица из Дупљае са знаком О (годишњег КолоДара)

Патке и птице селице су и у та давна времена најављивале у пролеће долазак Сунца и буђење природе, те су међу најлепшим артефактима Винчанске културе на данашњем простору Србије прикази патака које доносе дуално божанство **Коло**, које носи смисао НУЛЕ, КРУГА, КОЛА као вечног цикличног ВАСКРСА:

- ❖ на Сунчевом телу које се распостире као троугласти сноп зрака и прапочетка, што је и смисао сукње као одевног предмета,
- ❖ на точковима кочија, јер је овај најзначајнији технолошки проналазак у историји човечанства настао управо из кружног поимања не само рајског Сунца већ његовог кружног (привидног) кретања,
- ❖ на дну кочија, где је КОЛО, као КолоДар, подељено на четири годишња доба,
- ❖ у виду два укрштена знака КолоВрата , које Сунце учини у току годишњег привидног кретања:

- ✓ први колоВрат **З** од 22. јуна до 21. децембра до јужног Сунчевог повратника
- ✓ а други колоВрат **З** од 21. децембра до поново северног Сунчевог повратника 22. јуна, тако да и остали кругови нису просто исцртавање Сунца или исцртавање бесмисленог круга, него круга ВАСКРСА ПРИРОДЕ.

Ово је тај болни фактор који је **уништио математику** за хиљаде година и који је збрисао културу КолоВена. Наиме, наука тога времена, је открила да Сунце није Рај и да није Божанство. Тада је створена потреба да се на место Сунца као Божића (младог Бога) у време зимске краткодневице створи нови млади Бог и ново Божанство, чиме су наука, а онда и нова религија, започеле процедуру уништавања тих МАТЕМАТИЧКИ ТАЧНИХ родоВерних «ЗАБЛУДА», са нове позиције науке. Истом технологијом су се користили и бољшевици негирајући сваку религију и стварајући нове култове и божанства, какво је и овоштали «вечно живи Лењин».

Тај колоВенски/слоВенски знак **јесењег З** и **С** **пролећног КолоВрата** на вотивним Колицима из Дупљаје је знак из којег је настала тајна, мистична реч **З AFIRA** (**şafira** **صفر**), иако је то била ознака **КолоФина** односно **КолоВена/СлоВена**!!

Данце са нулом и четири фазе у КолоВрату
Колица из Дупљаје (мања)

Колица из Дупљаје (мања): приказ два укрштена
КолоВрата у четири годишња Весника

Да то није просто нека конструкција него нешто због чега су се водили хиљадугодишњи ратови види се са једног од најлепших Феничанских/Веничанских приказа КолоДара односно каленДара који је очуван у данашњој Тунисији/Тунису у Музеју Бардо.

КолоДар/каленДар са кругом као прапочетком због чега је Рим тражио уништење КарФаген-а (КартаГине)

Тигрис исписан расенском АзБуком

Откривање годишње цикличности није био једноставан процес и поред генијалне једноставности овог АзБучног КолоМера. Наиме древни становници Лепенског Вира или првосвештеници (врачеви/врачи) који су посматрали кретање Сунца и створили представу о кретању мајке Земље око свога чеда Сунца, које рађа свако јутро на хоризонту (и тиме овладали тајним знањем које су називали КолоДар/каленДар), пратили су и друге промене у природи. Због тога су на овом простору нађена вотивна Колица из Дупљаје (северни Део Дунава, приближно насупрот Винче) на којој патке, као птице селице, најављују повратак дуалног Одина на кочији која носи Коло.

Сви бројеви су настали из АзБучне представе КолоДара/календара како је помоћу КолоМера праћено кретање мајке Земље око њеног чеда Сунца укључујући и:

- ❖ те бројеве које називамо римски бројеви иако су они по пореклу етруски,
- ❖ бројеви «брахма» који су мешавина етруских и «арапских» бројева.

СиФр (КолоВрат/НУЛА/КОЛО) била је **НЕПОЗНАТА** у Европи зато:

1. што је Римска револуција 509. г.п.н.е. **ЗАБРАНИЛА** Азическе/Јазическе/РодоВерне/ ПАГанске знаке у које су спадали и знаци:
 - a) **Аз** (первоначало **КОЛО/0**)
 - b) **S** (**КолоВрат/0**)
2. што су Пунски ратови били и идеолошки,
3. што је **АзБука** била као и КолоДар (КаленДар) – **ТАЈНО ЗНАЊЕ**.

Да је **азбучна нумерација** имала директан однос према **астрономском**, односно према погледу на свет **КолоВена** и поштовању **Сунца** односно **Кола**, види се и на

азбучним цифрама 10.000 (а/аз) у кругу, 20000 в/веди у кругу, и већим бројевима!!

**АЛФАВИТНОЕ
ОБЗНАЧЕНИЕ ЧИСЕЛ
КИРИЛЛИЦЕЙ**

1 - А	50 - Н	900 - Ц
2 - В	60 - П	1000 - Ч
3 - Г	70 - Р	2000 - Ш
4 - Д	80 - С	4000 - Ъ
5 - Е	90 - Т	5000 - Ы
6 - З	100 - К	7000 - Ь
7 - И	200 - Л	8000 - И
8 - К	300 - М	10000 - А
9 - Л	400 - Н	20000 - В
10 - М	500 - П	ЛЕГИОН - А
20 - К	600 - Р	ЛЕОДР - А
30 - К	700 - С	ВОРОН - А
40 - М	800 - Т	КОЛОДА - А

А	10^3	тысяща
А	10^6	тьма
А	10^{12}	легеон
А	10^{24}	леодр
А	10^{48}	ворон
А	10^{49}	колода

Азбучно означавање бројева ћирилицом⁷⁵ иако је у енциклопедији неправилно написано **АлфаВитно**

Ознаке великих бројева код Словена - Коло⁷⁶

Древни СлоВени су користили азбучне знаке као бројеве јер су и бројеви и азбука настали у Лепенском Виру на основу праћења промена у природи и из потребе да се открије прецизно цикличност тих промена. Зато су азбучни знаци означавали цифре

ако је изнад азбучног знака био знак Сунчевог КолоВрата, односно **јесењег S** и **S пролећног КолоВрата**, који је сличан латиничном S.

Али у науци је наметнута информација да се словна нумерација појавила први пут у Грчим колонијама, у V веку,⁷⁷ када су бројеве означавали помоћу алфаВита, тако што је над словом стајала **цртица**⁷⁸. Овакву врсту нумерације обично називају **ионийская нумерација/јонска нумерација**.

Када се ради о овом фалсификату (неоснованом приписивању Грчкој онога што је постојало далеко пре ње) треба имати у виду и следеће:

- ❖ Поставља се питање, ако је ово заиста Грчки проналазак и **јонска нумерација** припада грчком народу, а има, очигледно, огроман значај и представља

⁷⁵ «Детская энциклопедия», Том 3, Академия педагогических наук РСФСР, Москва, 1961., стр. 35,

⁷⁶ Герш Исакович Глейзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 34; Иван Яковлевич Демман: «История арифметики», Либроком, Москва, 2011.г., стр. 56,

⁷⁷ «Детская энциклопедия», Том 3, Академия педагогических наук РСФСР, Москва, 1961., стр. 35,

⁷⁸ «Детская энциклопедия», Том 3, Академия педагогических наук РСФСР, Москва, 1961., стр. 35,

парадигму у математици, зашто није настала у центру Грчке државе него у Грчкој **КОЛОНИЈИ**?

- ❖ у Индији је очуван траг истинског назива тзв. Јонаца јер се наводи да је «одређени утицај на индијску астрономију дала и грчка наука. На то указује, на пример, назив неких сидхант - «**Јвана/Јавана**» («грчка», што потиче од назива Јонаца)»⁷⁹ Али овде руски математичар, уочавајући нелогичност ова два дијаметрално супротна назива за Грке: јаВани/**Вени** и **Јонци** упућује на арапски назив који такође не даје логично разјашњење зашто би јаВани/Вени били Грци Јонци.

У Рату појмовима су, тиме што су словенски/колоВенски знак (**КолоВрат**) преименовали на термин **ТИТЛ**⁸⁰ прикрили:

- ✓ чињеницу да су **азбучни бројеви** (који настају тако што се изнад азбучних слова истписује ознак или) знатно старији од грчке **алфаВитне нумерације** (са **цртицом** изнад грчког алфаВита)
- ✓ прикрили да је овај знак означаво **КолоВрат**, из којег је настао појам **SVina/SeFira/КолоВина**.

Али смисао се не може тако лако уништити. **Алгебра** је област математике где су **слова** (a, b, c, x, y, n) и даље остала основни инструмент обављања математичких операција. *Алгебра* је заиста настала из речи «**ал џабр**» али је у арабском остало да «**ал џабр**» значи «**восстановить**⁸¹/**оживети/ васкрснути/обновити**» а знак колоВрата је управо означавао **васкрс**, због чега се наука преко нових пустињских идеологија и религија борила против оваквог, генијално једноставног схватања годишњег циклуса круга, те је азбучна математика и нумерација забрањивана, уништавана, прогањана и потискивана, што се и данас чини као увод у потискивање православних Срба и Руса.

Могуће је да су древни СлоВени/КолоВени одредили облик и појам колоВрата (који је у **рату појмова** преименован и у SВарог) преко исцртавања, како ми данас кажемо, **еклиптика**⁸² – привидне годишње **видљиве (S/колоОбразне** у односу на екватор) путање Сунца преко небеске сфере.

⁷⁹ («греческая», происходит от названия ионийцев; любопытно сравнить с арабским названием греков ал-йгнани)» – Володарский Александр Ильич: «Очерки истории средневековой индийской математики», Книжный дом «Либроком», Москва, 2009 г., стр. 172,

⁸⁰ Герш Исакович Глейзер: «История математики в школе: IV – V классы», Просвещение, Москва, 1981., стр. 33; «Детская энциклопедия», Том 3, Академия педагогических наук РСФСР, Москва, 1961., стр. 36,

⁸¹ Игорь Ушаков «История науки сквозь призму озарений: От арифметики до алгебры – Таинственная страна Аль-Джебр», КомКнига, Москва, стр. 25

⁸² **Еклиптика**: од лат *linea ecliptica*, од др. грчког ἑκλειψις — затамњење због тога што се помрачења догађају када је пуни или млади Месећ веома близу ове путање Сунца

због чега је погрешно и названа **Серифа** а одатле сифра/сифр односно цифра,

2) МАТЕМАТИЧКЕ ЈЕДНАКОСТИ И НЕЈЕДНАКОСТИ **ВИНЧЕ** И **ЛЕПЕНСКОГ ВИРА**

- a. ако је $Aз = O$ (Коло) онда је и $O = 0$
 b. ако је $Aз = 0$ онда $Aз \neq 1$

- c. ако је $0 + 1$ (дух Божији, односно Сунчев зрак) = 1 онда је то = = , што би у даљим истраживањима могло да покаже да је Вавилонска математика у првој фази и познавала O/O као део приказа јединице, односно краја десетице у форми:

i. $A/Aз$

ii. или графичког

- d. ако је $0 = O$ онда је
 e. $0 = 3 \times 4 = 12$ односно да је
 f. $0 = 12 \times 5 = 60$: Овде ће сваки читалац, а посебно математичар, рећи да је то нетачно и апсолутно неприхватљиво. Али и слушаоце мојих предавања «450-годишњица Покровског саборног храма и Азбучна математика Винче»⁸⁶ и читаоца упућујем да погледају на часовник колико ће требати минута да их убедим да је ово било логично размишљање и чак за данашњег човека размишљање од непроцењивог значаја.

Овакву поступност у доказивању (преко кругова, **јесењег з** и **С** **пролећног колоВрата**, преко приказа **колоДара**, преко весника/апостола колоДарских промена у природи), да су древни СлоВени/КолоВени створили појам НУЛЕ могли би оборити не само **римско-ватикански цензори** и **демонизатори** сваког таквог покушаја из различитих византолошких, ромејских и других антисловенских и антисрпских института и центара пројектовања историјске прошлости, у складу са Берлинским конгресом, већ и добронамерни ђаци.

Али могуће је да ће их од новог нагона за спаљивање вештица и прогон магова, и демонизацију свега онога што велича српску и руску културу пре VI века, одговорити очигледна грешка коју су направили совјетски рестауратори.

Мајстор Лазар Српски Хиландарац саградио је и поставио «*во лето 6912, индикта 12, по замисли великог кнеза на његовом двору, за црквом Светог Благовештења*»⁸⁷ први торањски часоВеник (од речи часть – честица/део венца/круга/кола) у Русији, на коме су уместо цифара на бројчанику била почетна слова азбуке.

Неке торањске «азбучне часовнике», који у Русији нису били реткост, обновили су совјетски рестауратори у последњој декади XX века, на куполама или звонницама (колокољне) православних манастира у Суздаљу и на Храму Григорија

⁸⁶ Која сам одржао 2011. године у Гимназији «Јован Јовановић Змај (раније Гимназија «Александар Карађевић») у Новом Саду, основној школи «Милоје Васић» у Калуђерици, основној школи «Никола Тесла» у Винчи, основној школи «Милоје Гарашанин», у Гроцкој, на Правном факултету Универзитета у Београду, на Факултету културе и медија Мегатренд универзитета, на Машинском факултету Универзитета у Београду и на Московском финансијско-правном универзитету (МФЮА) у Москви

⁸⁷ Цитирано са корица компакт диска посвећеног изложби «*Сеј часник наречетсја часоМерје*» у Политехничком музеју у Москви, која је трајала од 30. октобра 2004. до 30. маја 2005. године: сам текст је из рада «Древнеруске минијатуре» Арцисховског, судећи по «Историји средњевековне архитектуре» Ђурђа Бошковића.

Неокесаријског,⁸⁸ у улици Пољанка, у центру Москве!! Али не разумевајући древно мировозрење (поглед на свет) СлоВена, које је православна црква инкорпорирала у своју традицију, совјетски рестауратори су направили грубу грешку у обнови азбучних часовника, за коју можемо слободно рећи да је то ватикански фалсификат!! Наиме они су азбучни знак **Аз** ставили на место цифре 1, како нам је Ватикан наметнуо у свим књигама које се дотичу питања **цифарског значења азбучних знакова**. У Рату појмовима, који се води против СлоВена хиљадама година, нико не примећује овај груби фалсификат, битан и за разјашњење «загонетке историје математике» и посебно «загонетке порекла НУЛЕ». Наиме свуда у тим књигама се наводи да азбучни знак има **цифарско значење броја 1 (један)**. Али то није тачно јер је азбучни знак одувек (почев од Лепенског Вира) имао значење **О – ПРАПОЧЕТКА**, односно знак Кола, или вечног васкрса!

Неправилно реконструисани азбучни часовник у Суздаљу

Неправилно реконструисани азбучни часовник на Храму у Москви

На првом часоВенику који је мајстор Лазар Српски саградио и поставио, 1404. године од рођења Христа, односно «**во лето 6912, индикта 12, по замисли великог кнеза на његовом двору, за црквом Светог Благовештења**»⁸⁹ уместо цифара на бројчанику била су почетна слова азбуке, тако да је:

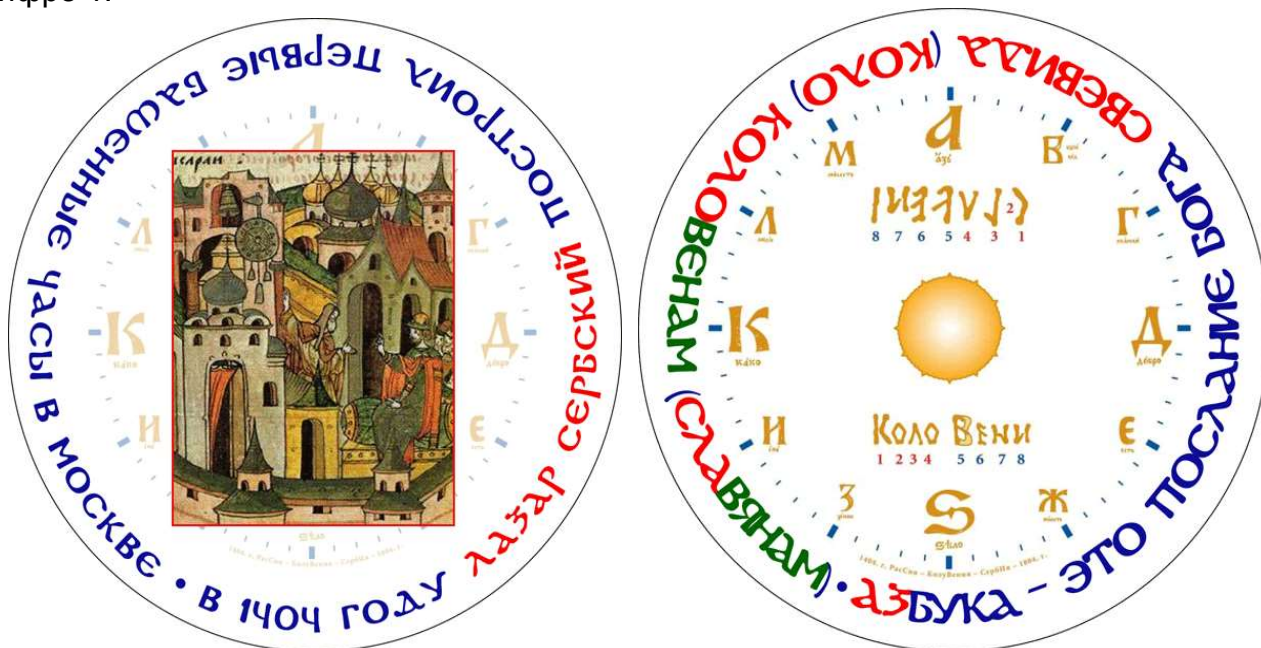
- а. **слово Б** у виду лигатуре слова **Б** и слова **В** било на месту где данас стоји број 1 (један). То је сасвим логично и у складу са **мировозрењем КолоВена** (древних СлоВена). Наиме **Бог (Вид)** је дакле **један/Один (1)**;
- б. **слово А** односно реч **Аз** је била тамо где се налази, како и сама њена намена каже: на Почетку, тамо где је **0 (нулти) час**, односно, за сатни циклус, тамо где је цифра **12**.

Торањски **Азбучни сат** Лазара Хиландарца није очуван. Али је очувана и у свету позната минијатура која се чува у Државном историјском музеју у Москви

⁸⁸ Храм је полуразрушен 1939. године, протојереј Борис (Ивановский) стрељан,

⁸⁹ Цитирано са корица компакт диска посвећеног изложби «*Сеј часник наречетсја часоМерје*» у Политехничком музеју у Москви, која је трајала од 30. октобра 2004. до 30. маја 2005. године: сам текст је из рада «Древнеруске минијатуре» Арцисховског, судећи по «Историји средњовековне архитектуре» Ђурђа Бошковића.

(Государственный исторический музей/ГИМ), како Лазар Хиландарац предаје торањски Азбучни часоВеник руском кнезу. Управо на тој минијатури се лепо види да је азбучни знак Аз на месту **О (нуле)** односно броја 12 (дванаест) и да је лигатура Б и В на месту цифре 1.

Овај азбучни часоВеник и очувана минијатура су значајни и због знака Дзело/**З** који је приказан на месту цифре 6, када фактички Сунце чини КолоВрат и враћа се ка свом прапочетку.

Тако и данас два пута по 12 часова и означава дневну цикличност Кола. 1 **З** је

КолоВрат а 2 x **З** је Коло (0 = О/васкрс). Управо у том значењу овај знак **З** са Азбучног часоВника Лазара Хиландарца и азбучно слово Зело/Дзело у српском односно разСенском/руском језику није нестало већ је управо очуван у математици у многим језицима у идентичној графичкој форми **Z** односно фонемском значењу:

- Zero/zero – нула у енглеском,
- zero – нула у италијанском,
- zero – нула у португалском,
- cero – нула у шпанском,
- zéro – нула у француском
- zero – нула у пољском језику.

Иако је Леонардо Пизански 1228. године покушао да «латинској раси» саопшти смисао термина «цифра» и користио слово *zephirum* (латинска реч *zephyrus* — зефир која је

означавала и «западни вЕтар»), за арапско **صفر**, **Şafira**, што и графички подсећа на српско слово **Зело/Дзело**, ова цифра/НУЛА ипак је добила латинску ознаку **NULLUM/NULLUS** – ништа (грч. μηδέν, μηδενικό; νούλα). Таква замена може да

сведочи да је намерно избегнут «наводни изворник» **Şafira**, не толико због арапског, колико због колоВенског/слоВенског Зело и његовог сакрално-васкрсног значења супротног хришћанском учењу о васкрсу.

Пошто је за древне СлоВене Коло (круг, часоВник, 12, 2 x 12, 60 минута, 360 степени, могуће и 360 дана) био знак годишњег Васкрса, то је хришћанство задржало овај **пролећни празник процвата природе**. Први Васељенски сабор је утврдио да се ускрснуће Исуса Христа слави у «**прву недељу** после првог пуног месеца, који наступи непосредно **после пролећне равнодневице 21. Марта**». Датум хришћанског Ускрса тако може заузимати 35 места означених словима словенске азбуке од 21. марта до 25. априла: «*Число Пасхи таким образом может занимать 35 местъ, означаемых буквами славянской азбуки. Буквы эти называются ключевыми, потому, что составляют какъ бы ключ къ точному открытію дня Пасхи*⁹⁰». Али у том кључу (про)рачуна Ускрса, очигледно је, да је накнадно слову А/Аз одузето (прехришћанско) значење Кола као прапочетака и Васкрса (О). Због те накнаде промене слово А/Аз у цитираном Речнику има значење 1 (јединице), Б значење 2, а В значење 3, што очито не одговара ономе што нам је оставио на свом азбучном торањском часовнику у Москви Лазар из Хиландара.

ЧасоВник/сат је данас најраспрострањенији храм посвећен васкрсној моћи дневног Сунца, које обнавља енергију светлости и добар дух и победу над поривима ноћи.

Божанска прецизност васкрса је тиме уловљена у математички/швајцарски прецизну нараву часоВеник/часоВник/сат. И упрво зато што је од времена Винчанске културе и најстаријег археолошког налазишта Каршена/Carschenna била посвећена овом знању Швајцарска је и данас престоница часовника на којима и дан данас постоји КОЛО божански узајамно зависног кретања мајке Земље, Сунца и ноћног Сунца/Месеца .

Розета Кола на манастиру Жича
(два укрштена **S/Зело**/колоВрата као КОЛО)

Азбучна математика Винче $0 = 3 \times 4 \times 5 = 60$
могућа само у космичко,-просторно-временском
изворишту бројева јер сада $0 \neq 60$

Тако видите да је ипак размишљање да је $0 = 3 \times 4 \times 5 = 12 = 12 \times 5 = 60$ није апсолутна нетачност макар у **методолошком опредељењу времена и материјализацији времена**:

- ✓ **круг дневног циклуса, како је то приказано да делићу Венца/часоВенику/часовнику: 12 + 12 односно 12 сати дана односно СветоВида + (10 сати ноћи + 2 сата за свитање) = 24,**

⁹⁰ Священикъ магистр Григорій Дьяченко: «Полный церковно-славянский словарь (со внесением въ его важнейших древне-русскихъ словъ и выражений)», Отчий дом, Москва, 2001., стр. 253,

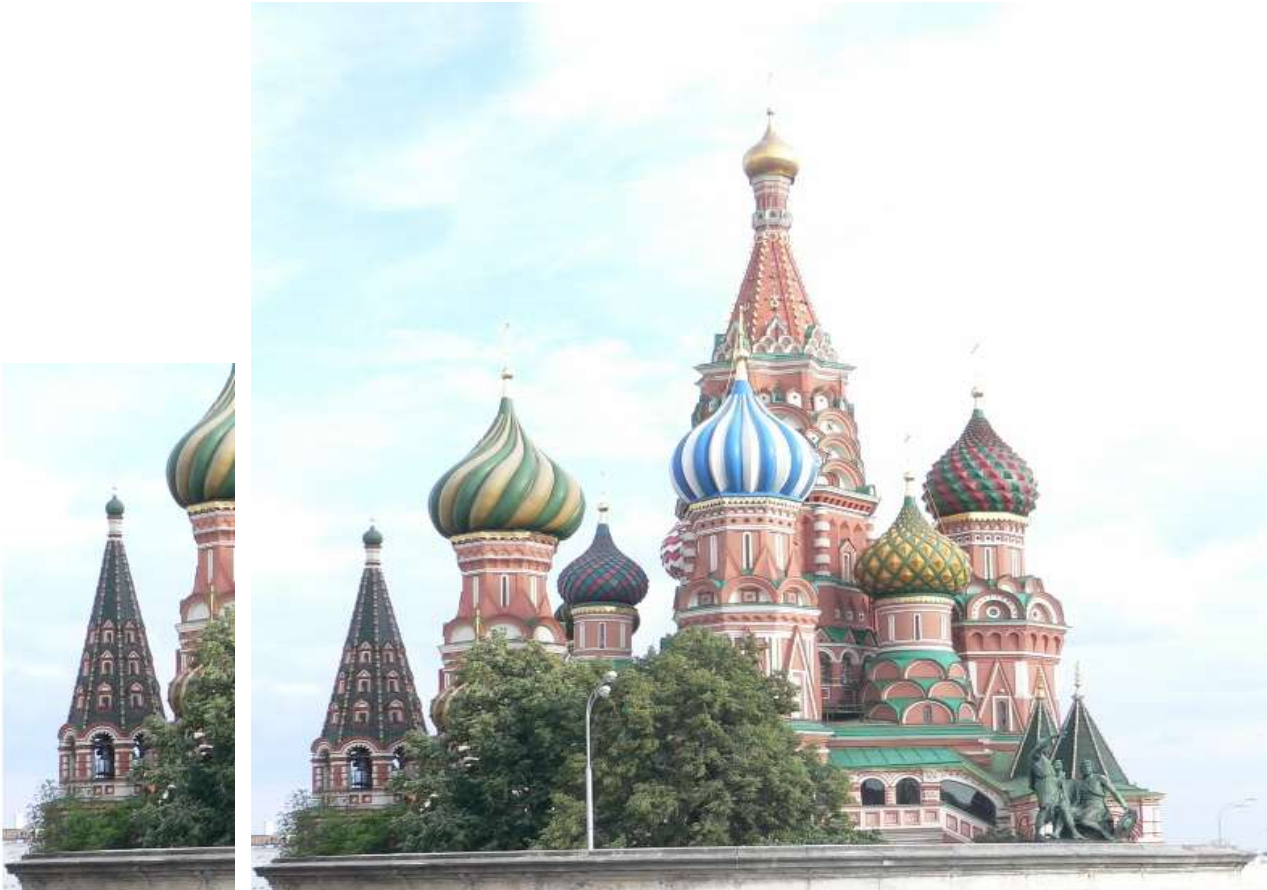
- ✓ годишња поделу Кола (год-а/године дана) на **12 весника** (промена у природи), што је и хришћанска црква задржала у свом учењу у поетској библијској причи о 12 (дванаест) апостола/весника учења Исуса Христа, и на два полугођа где два S (Сунчева/колоВрата) образују Коло,
- ✓ 360 степени круга/кола/год-а, као општеприхваћене математичке аксиоме (даља истраживања ће прецизирати да ли је подела круга на 360 степени настала као недовољна прецизност одређења годишње цикличности односно регистравања 360 дана у току године или као резултат другог приступа древних КолоВена).

Овај пример (како у погледу израде азбучног часовника, и очувања његовог изгледа у минијатури, са једне стране, тако и у погледу погрешне реконструкције азбучног часоВеника/часоВника од стране совјетских рестауратора) доказ је да слоВени нису остајали по страни од процеса очувања знања о НУЛИ као ПРАИЗВОРУ, али да су удружене римске снаге, у различитим одорама, успевале да фалсификатима системски уништавају трагове слоВенске културе и математике. Очигледне **фалсификате** на торањским азбучним часовницима на храмовима у Суздаљу и на храму Григорија Неокесаријског у Москви (који не одговарају минијатури оригинала *Азбучног часовника Лазара Хиландарца*, који се чува у Државном историјском музеју у Москви (ГИМ) морају исправити рестауратори који су спровели реконструкцију, Руска православна црква Московског Патриархата, уз помоћ Комисије при Председнику Русије за супротстављање покушајима фалсификовања историје на штету интереса Русије. Интересантан је феномен да је овај очигледни фалсификат (у односу на изворишни смисао математике Лепенског Вира и Винче, а тиме и у односу на Азбучни часовник Лазара Хиландарца из 1404. године) учињен у време обнове руске духовности и ослобађања од совјетске прошлости у којој су забучни торањски часовници масовно уништавани рушењем православних храмова.

Овде бих навео још један доказ континуитета поимања Кола као вечног васкрса и праизвора, на чему је базиран и АзБучни часовник Лазара Хиландарца.

Најлепши православни храм на свету је, неспорно, Покровски саборни храм (Храм Покрова Божией Матери, что на рву) који се налази на Прекрасном тргу, који у Москви и свету многи неосновано називају Црвени трг. **Покровски саборни храм**, који је саграђен 1561. године, многи, а посебно совјетски водичи, погрешно називају *Храм Василија Блаженог (собор Василия Блаженного)*, иако је Храм Василија Блаженог (просвећеног богаља, који је могао критиковати царску власт) дограђен 1588., што значи 27 година после **завршетка градње** Покровског саборног храма⁹¹. Тако је на преваран начин примењена позната технологија замене већег мањим и обрнуто. Тако је назив Венетско море, које се тако звало јер су са обе стране живели Венети (СлоВени), смањен на Венетски залив, а назив мора је промењен у Јадранско/Адриатическо море. Исти такав назив: Венетско море промењен је у Вински, односно Фински залив, односно Рижски залив, а море прозвано Балтичко море, да би се преименовао национални састав становништва и потиснуло име СлоВени, па је и град КолоВен временом постао Талин.

⁹¹ по другој верзији овај назив Саборног храма Василија Блаженог настао је зато што је Иван IV Велики желео да народ по лепоти овог храма памти не само њега већ и претке његове и посебно његовог оца Василија III (Василия III: "Меня-то народ и без церквей тысячу лет будет помнить, а я хочу, чтобы и родителя моего помнили". Оттого будто бы храм и называется Василием Блаженным: према Елена Лебедева - <http://www.zavet.ru/kalendar/bm/pokr-002.htm>)

Храм Василија Блаженог Покровски саборни храм, чот стоји на рву (ров или обрив/рубуну пропасти)

Покровски саборни храм подигнут је по налогу Ивана IV Великог (који је, као и његов отац и дед, био Велики кнез што би на немачком било **Grosse**, па је у овој речи, повратници на руски, добио назив **Грозни**).

Храм је грађен од 1555. до 1561. године и освештан је 12. јула 1561. године.

Храм је градио:

- ❖ по једној верзији мајстор Постник Јаковљев по надимку Барма, који је, кад је саградио храм, био ослепљен да не би више нигде могао да сагради тако леп храм,
- ❖ по другој верзији мајстор Барма и и мајстор Постник,
- ❖ по трећој верзији западноевропски мајстор (Италијан) обухвативши руски ВИНТАВОЈ СТИЛ и стил ренесансе.

Често се истиче да је, наводно, повод грађења храма било «сећање на освајање татарског упоришта Казањ 1552. године и да осам купола са осам капела симболизују *осам напада на Казањ: четири велика и четири мала*⁹²».

Храм нема апсолутно било какве везе са некаквом измишљеном *четири велика и четири мала* напада на татарски Казањ. Ове предивне куполе немају апсолутно никакве везе са било каквим односом православних и татара, или муслимана! Куполе немају никакве везе са исламом или турским или азијатским чалмама!

⁹² Гордана Чановић: «Ватромет облика и боја», дневне новине «Политика», Београд, прилог «Некретнине», 6 и 7. јануар 2012. г.,

Основа храма је Коло: крст који образују веће куполе представља Сунце, крст који образују мање куполе су знак Мајке Земље

Унутрашњи изглед једне од купола понавља исту космогонију Кола и његово кретање

Куполе понављају природу и форму рУске **ВИН**тове **КОЛО**не (стуба) па, као и основа храма, изражавају Коло и вечно кретање – вечни васкрс и процват природе који је и осликан у унутрашњости храма.

Кнемида из Горње Винче (јужно од Гласинца, Република Српска) нађен 1880. г. (Б. Човић Бутмира до Илира»)

Тлоцрт (основа) Покровског саборног храма у потпуности понавља схму Кола са»Од Кнемиде из Горње Винче

Прича о јубилеју и нападу на Казањ је имала и у средњем веку, и сада, задатак да скрене пажњу са огромног значаја овог храма у поимању културе Лепенског Вира и Винче, који се огледа и у невероватној идентичности схеме Покровског саборног храма са схемом коју је садржао (за)штитник за колена/кнемида, што је и у једном и у другом случају имало божанско значење!!

На кнемиди из Горње Винче је у централном знаку **О** још једанпут поновљен исти такав знак који налазимо и у натпису ВиниК(оло), који је у некадашњој престоници Лидије

нашла Америчка археолошка експедиција у називу древних СлоВена 4-1 8 7 6 5 које је значило ВиниКоло или КолоВени, исписано азбуком лидијског периода.

Управо је из овог назива и настала реч ВиниК односно ФиниК (по грчко-западном начину изговарања) древног колоВенског рода.

Исти овај знак изабрао је за свој амблем и Институт за археомитологију из Себастопола (Калифорнија, САД), који је са Српском академијом наука и уметности организовао 25. маја 2004. године, у Новом Саду «*Међународни симпозијум о неолитском систему симбола југоисточне Европе*». Том приликом ни организатори ни научници који су поднели реферате нису поменули српске ауторе који су, као Радивоје Пешић и други, већ писали о *Винчанској азбуци* и писму, нису користили српски језик и азбуку за тумачење нађених знакова писма са артефаката нађених по Србији, нити су покушавали да те знаке писма упореде са натписима нађеним у Сарду и Малој Азији, нити са знацима етруског писма. У ненајављеној дискусији на крају првог дана симпозијума истакао сам ове пропусте као битну повреду основних научних принципа и метода разматрања проблема.⁹³ Научници који су поднели реферате су признали ДА СУ ЗНАЦИ нађени на археолошким налазиштима Винче, ЗНАЦИ ПИСМА. Али, нарушавајући основне методолошке принципе у научном разматрању покушали су, да без икаквог стида и уз помоћ Б. Брукнера, академика САНУ из Новог Сада, измене назив **Винчанског писма/азбуке** на **Подунавско писмо**, јер се, наводно, реч Винча и Винчанско писмо тешко изговара на западним језицима. Ово им, судећи по преименовању назива Винчани на Феничани верујемо! Али и једна и друга промена су чиста крађа и технологија брисања трагова слоВенске културе и историје. Интервјује са коментарима овог покушаја промене назива Винчанског писма пренео недељни часопис НИН⁹⁴.

Огромну захвалност као народ дугујемо свима онима који су на овом симпозијуму прихватили да су натписи нађени на преко 1300 артефаката заиста писмо, иако су неки српски научници били прогањани преко двадесет година за такве тврдње⁹⁵. Али исто тако не смемо допустити да се назив Винчанско писмо/Винчанска азбука мења јер је то стална злочиначка римска империјална технологија.

Овој римској империјалној контроли и терору нису успели да се супротставе чак ни они за које званична историја говори да су у Русији располагали апсолутном влашћу.

Најлепши православни храм је изграђен по налогу Ивана Великог (Грозног) IV и првог сверуског цара. Имајући у виду многе околности, и посебно структуру храма, треба имати у виду да је битно на изградњу храма утицала Ана Јакшић, унука Великог српског војводе Јакше. Ана је била мајка Јелене Глинске која се 1526. удала за Великог Кнеза Василија III и родила му синове Јурија и **Ивана**, у име којег је владала од 1533. до 1538. године. Ана Јакшић је била највећи српски педагог свих времена јер је васпитавала првог руског цара, и данас највеће државе на свету. Била је једна од најутицајнијих српкиња свих времена, јер је после смрти ћерке Јелене 1538. године преузела васпитавање свог унука **Ивана IV Великог/Grosse – Грозног** кнеза а потоњег првог и великог цара Русије, коју је објединио на **територијалном принципу**. Ана Јакшић је Ивану Великом заменила родитеље и у том смислу, могуће, и треба видети истинитост његове тврдње да хоће храмом да се памте и његови преци/родитељи и њихово знање.

⁹³ «Недељне илустроване новине» (НИН), Београд, су у броју 2787 од 27.5.2004. године, на страницама 30, 31 и 32 у целости пренеле ову, ову моју, очито оправдану, дискусију,

⁹⁴ «Недељне илустроване новине» (НИН), Београд, број 2788: интервју са иностраним учесницима и организаторима конференције о разлозима њиховог покушаја промене назива Винчанско писмо!

⁹⁵ У енциклопедији «Еуроанали» 1985. године први пут је објављена енциклопедијска јединица **Винчанско писмо**, на основу радова и залагања Радивоја Пешића, аутор књиге «Винчанско писмо» у којој овај аутор употребљава као синониме назив *Винчанско писмо* и *Винчанска азбука*,

Ана Јакшић је утицала:

- ❖ на осликавање српских фресака «Агиус/Св. Сава Србски», «Св. кнез Лазар Србскиј» и «Србские чудотворци (Св. Сава Србски и Преподобни Симеон/кнез СтеВан Немања)» у Архангелском саборном храму Московског Кремља,
- ❖ на формирање РасСије као територијалне целине (Русија је хиљадама година пре тога била цивилизација заснована на поштовању рода и предака, што потврђује да је то најстарија цивилизација, која је постојала и пре 509. г.п.н.е.) јер руски научници наводе да су Св. Сава и Преподобни Симеон/Стефан Немања били узор за руске царе по питању формирања руске државности («Појављивање лика Саве Српског у Архангелском сабору, и то два пута, и на **североисточној** колони – стубу (на фресци Српски чудотворци) и на северном, олтарском стубу (фреска Агиос (Свети) Сава Србскиј)⁹⁶ објашњава се не само династичким везама и личним поштовањем Ивана Грозног према овом свецу⁹⁷, него се јавља, пре свега, изразом признања делатности Св. Симеона и Св. Саве, као пример за руску државотворност, због чега су они и постављени под ликом великог кнеза Владимира⁹⁸),
- ❖ на популаризацију и умножавање српских икона у Русији,
- ❖ на израду «**Сликоване историје света кроз историјске личности по годинама (Лицевой летописный свод)**», који је у неким од 10.000 листова са 17.000 прекрасних историјским минијатура посвећен српској историји на којима је цело поглавље названо «Српска Троја» јер учесници Тројанског рата имају српска имена,
- ❖ поклоне Ивана Великог српском манастиру Хиландару, и отварање Хиландарског подворија у московском храму,
- ❖ на изградњу Покровског саборног храма на (Пре)Красном тргу, иако је изграђен 1561. године после њене смрти 1553. године

Овом последњом констатацијом хтео бих да укажем:

1. на улогу педагога у великим (историјским) делима
2. на утицај «ограничавајућих» околности, у којима преноси знање сваки педагог
3. да резултати педагошког рада често постају видљиви тек после одласка педагога из живота.

Иако је Ана Јакшић, могло би се рећи, у једном тренутку располагала апсолутном влашћу, а у дужем периоду утицала на њено формирање васпитавањем малолетног, па и пунолетног Ивана Великог, она није могла превладати нека ограничења и фалсификате којима је изложен слоВенски народ.

Наиме, Ана Јакшић је, од римско-ватиканских контролора, нападана за наводно волховање (древнеруски «кудесник/чудотворац», «волшебник/чаробњак», **мудрац**, маг, санскр. — маћ, клинописно — magush, латинско — magis, русско — жрец).

Судећи по ономе како је васпитала једног од највећих слоВенских родољуба, који је ОБНОВИО једно од највећих царстава, увек се ослањајући на руску традицију и посебно, судећи по структури и изгледу Покровског саборног храма и имајући у виду историјске загонетке у развоју математике, могуће је да се «волховање Ане Јакшић»

⁹⁶ Е. С. Сизов: «Руске историјске личности на фрескама Архангелског саборног храма и споменици писмености XVI века», «Руски ствараоци на фрескама Архангелског храма», ТОДРЛ т. XXII, 1996, Москва – Лењинград, стр. 270-271.

⁹⁷ С. Петковић «Свети Сава Српски у старом руском, румунском и бугарском сликарству», Београд, Јубиларни зборник Руског археолошког друштва у Краљевини Југославији, 1936, стр. 364.

⁹⁸ Елена В. Бељакова – Јарослав Н. Шћапков, Институт историје Русије РАН «Традиција Светог Саве српског у **Руси**» (локатив од речи Русь – стари руски назив за Русију – објашњење Б. М.), Београд, Српска академија наука, Међународни научни скуп «Свети Сава у српској историји и традицији», 1998. стр. 365,

управо и састојало у изучавању математике и астрономије које су ипак очуване у Русији⁹⁹. Мухамед Ал Хорезми, под чијим су утицајем настале речи алгебра и алгоритам и који је одлучујуће утицао на повраћај математичког знања веничана/феничана у Европу, био је зороастријски жрец/маг (на арапском «маџус»¹⁰⁰) Али хришћанска структура чак и на истоку, у Русији, и поред тога што је имплементирала многа родоверна знања, није дозвољавала обнављање битних прехришћанских знања, посебно математичких.

Али Ана Јакшић је издржала, као и њен унук, све притиске, створила основе за изградњу Покровског саборног храма, замонашила се и умрла под именом Анастасија у руском православном манастиру.

Тако имамо данас Покровски саборни храм као једно од најлепших сведочанства о непрекидности руске/слоВенске културе, почев од Лепенског Вира и Винче, укључујући и везу са симболима који откривају темеље *азбучне математике* те културе.

На Западу постоји појам **Тајна руског храма**. Тајна петокуполног крстообразног храма је у томе што је овај руски, православни храм представа хелиоцентричког система у којој је централна купола Сунце, две куполе представљају две равнодневице/еквиноција у току године дана кретања мајке Земље око Сунца, а две куполе два солстиција (позицију Земље у време најдуже и најкраће дана у години). Та космогонија је још прецизније исказана у основи, куполној композицији, па и на осликаним унутрашњим просторима Покровског саборног храма. Тако помоћу најлепшег храма можемо реконструисати појам вечног васкрса као саставног елемента НУЛЕ као прапочетка.

У томе ипак не можемо преценити улогу Ане Јакшић у одржавању континуитета културе и знања у Русији јер је и на КолоКољни Ивана III Великог у Московском Кремљу, исказана симболика колоДара, исцртана на Гривни из Дрмна (тзв. Јухор гривне) тиме што:

- ✓ звоник/колоКољна Ивана Великог у целисти понавља цртеж који се налази лево на Гривни из Дрмна, што и јесте знак Аз, односно круг/прапочетак и два Сунчева зрака као представа Духа Божијег који је на Идолу из Кличевца приказан у виду Аза, сукње као рађања,
- ✓ спојени тлоцрти/основе првог и другог јаруса/спрата овог звоника понављају десни цртеж на Гривни из Дрмна односно дају приказа КолоДара са четири ГОДишња доба односно каленДар.

Десно «јаБука» на мачу, трн/рукохват, накрсница у облику КолоВрата/S-идеограме
Најраспрострањенији у Србији између Маричке (1371.) и Косовске битке (1389.)

⁹⁹ упореди **Алмагест** (арап. المجسطي الكتاب, односно на латинизованом арапском, al-kitabu-l-mijisti, у преводу «Велика књига/Велики зборник астрономије»)

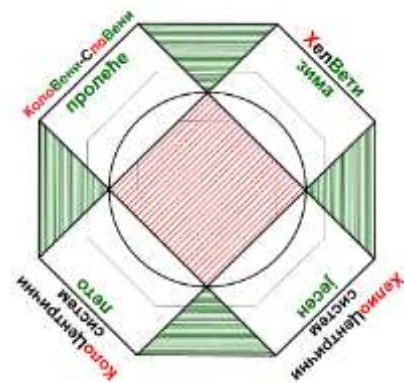
¹⁰⁰ Игорь Ушаков «История науки сквозь призму озарений: От арифметики до алгебры – Таинственная страна Аль-Джебр», КомКнига, Москва, стр. 24,

Тајна Руског храма је космогонија хелиоЦентричног система

Круг и зраци КолоКољне звоника Ивана Великог понавља леви зна Гривне

спојена основа првог и другог нивоа КолоКољне чини колоДар /каленДар и десни знак са Гривне

Али је битно да је Ана Јакшић својим ауторитетом и васпитањем Ивана Великог IV очувала древна знања и очувала традицију понављања прехришћанског знања на православним храмовима.

Један од непобитних доказа да су Словени имали прецизно одређен појам НУЛЕ су прехришћански надгробни споменици – стећци. На њима је увек у узајамној зависности и компарацији приказано **коло**:

- ✓ буквално у народној игри *коло*, или
- ✓ у облику два укрштена *колоВрата*,
- ✓ као **О** (*круг, коло, нула*) који почивши држи између палца и кажипрста са папиларним круговима или са сунчаним знаком на ноктима, што је био израз цикличности и новог кола оностраног живота: Исти знак кола/нуле, васкрса живота и природе, присутан је и на древном Збручком идолу.

Једна од технологија преваре су сва разматрања која српске стећке везују за хришћански период. Наиме ови споменици су били **породично добро**, па су као прехришћанска традиција постављани на хумкама покојника и у периоду када је хришћанство успевало, на кратак или на дужи период, да се наметне у брдовитим крајевима данашњих простора Далмације, Босне и Херцеговине, Црне Горе и Србије, док је народ остајао предан претходним обичајима и веРи.

Круг/Коло/НУЛА/прапочетак на стећку и на Збручком идолу

1 = колоВрат 2 = Коло

Ове ознаке **S/КолоВрата/СунчевогПовратника** односно укупности **Кола** (два **S**) очувани су и на ратничкој опреми у виду колоВенског мача који су на западу називали по његовој сличности са латиничним S – Skjavoneska/Скјавонеска: **Скијавонеска** или **спада скијавонеска** (итал. *spada schiavonesca*; на немачком **Schiavonesca** auch *Spada schiavonesca*; нем. итал. *slawisches Schwert*) или **словенски мач** што су писали и енг. **Venetian** [və'ni:ʃ(ə)n] -styled cross-hilted swords, око 1460-1500.

Енглески назив упућује да:

- ❖ је ово био **венетски** а не само **венецијански** мач, како су у каснијим тумачењима наметнули, имајући у виду тачну чињеницу да се овај мач користио од стране дуждеве гарде у **Венецији**,
- ❖ је овај мач имао двоструки заштитник између рукохвата/трна и оштрице, због чега се и називао **накрсница**, како је и приказано на стећку у овом раду у облику два S-образна/колоВратна знака: када је почео да се ради у облику само једног S треба даље истражити.

Први пут се у овој форми мач помиње 1391. године (две године после Косовске битке) под називом **скјавонеска** у Дубровачком архиву. Ово је наведено према подацима Марка Алексића који каже: Будући да је израз «**Склавонија**» у средњовековном Дубровнику означавао **Србију**, овај назив је заправо значио српски мач¹⁰².

Ова идентичност назива **скјавонеска/Venetian/SpБски/српски мач** је сасвим логична јер како је реч Skjavone изведена из КолоВени тако је и реч Срби изведена из речи Серби а ова из SorVen, што је германизам од КолоВен, који је преко бетацизма прешао у SorBen, тако да су Лужички Срби и дан данас принуђени да поред свог истинског

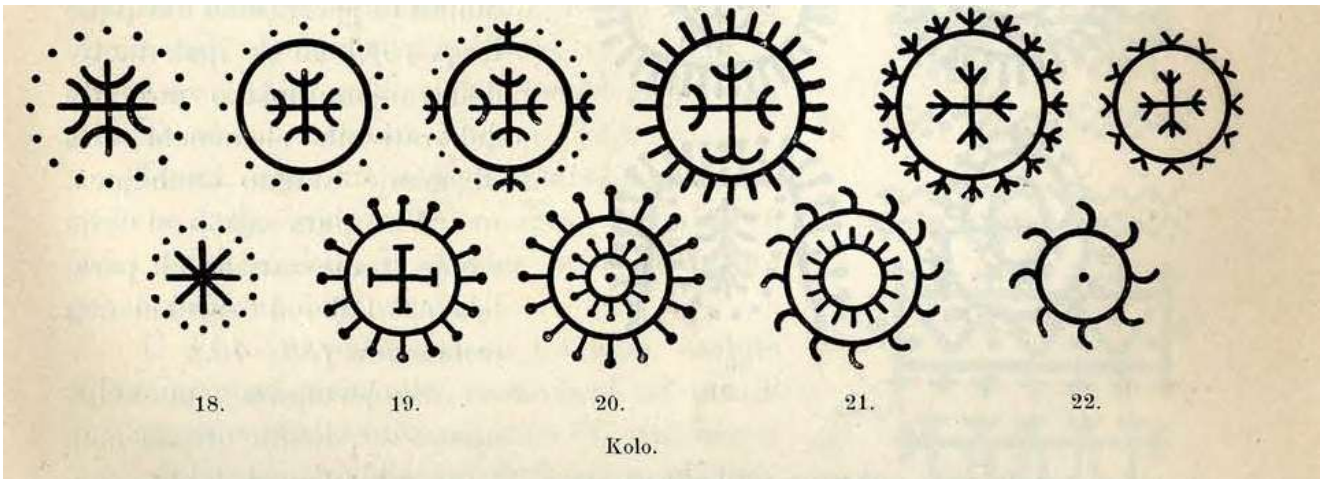
¹⁰¹ Према Божанић-Беџић 1966а цитирано на основу Марко Алексић *Mediaeval Swords from Southeastern Europe, material from 12th to 15th Century, Belgrade, 2007.*, стр. 103 овакви прикази колоВенских мачева који су називани SKaВонеска/SkaVoneska нађени су на стећцима (СТЕЋАК прехришћански надгробни домов/споменик) у селу Бобова код Ваљева, на наводном Римском гробљу; с. Доња брела код Макарске (5 налаза); с. Тучепи код Макарске; с. Подгора код Макарске, део Гробље с. Лиштица код Мостара, део Лединац; Попово Поље, део Прапратница; с. Жаково код Требиња; с. Кључ код Гацка, део Црквина; Гацко, део Срђевић; Калиновик, део Горње Баре; Равно код Купреса део Равањска врата; с. Ниско код Сплита: Божанић-Беџић 1966а према Марко Алексић *Mediaeval Swords from Southeastern Europe, material from 12th to 15th Century, Belgrade, 2007.*, стр. 103,

¹⁰² Марко Алексић *Mediaeval Swords from Southeastern Europe, material from 12th to 15th Century, Belgrade, 2007.*,

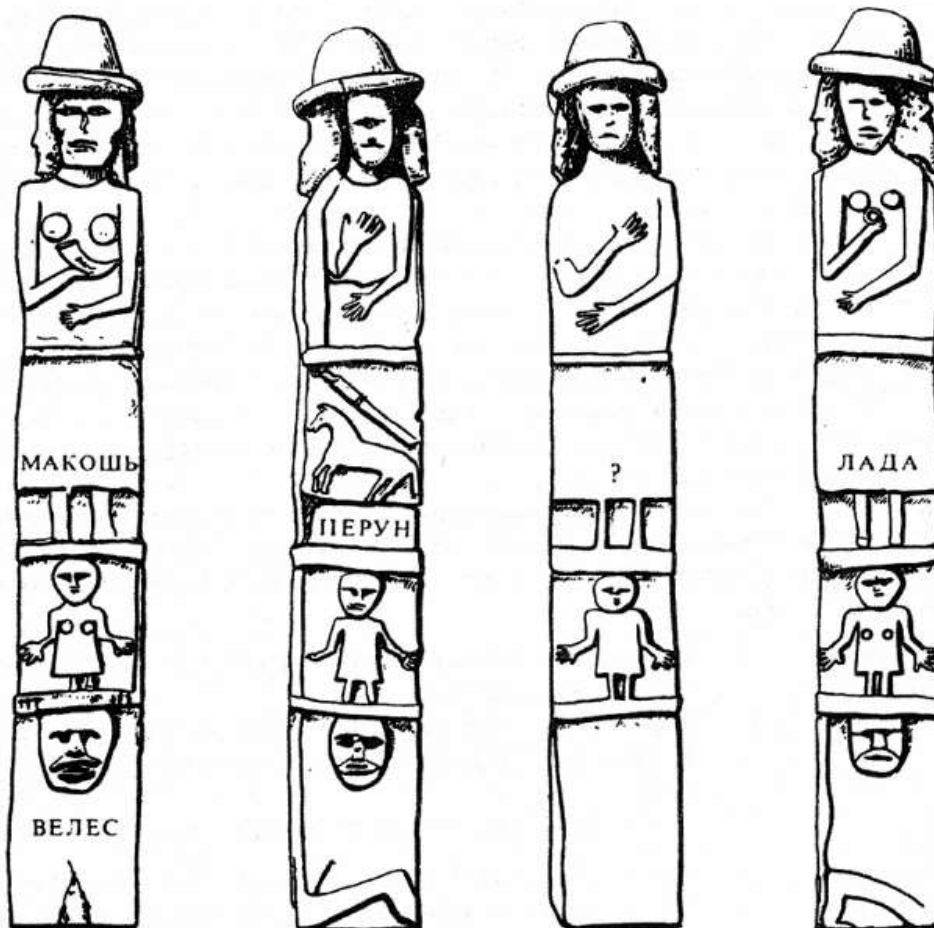
назива Венди/Венети пишу и немачки назив свог народа СорБен/SorBen (Luzatieen Sorben - Wendi).

За питање објашњења порекла математике, нуле односно цифара битно је схватити да је ознака **S** била идеографски знак КолоВрата као вечног васкрса који формира Коло/Круг – прапочетак/0/0.

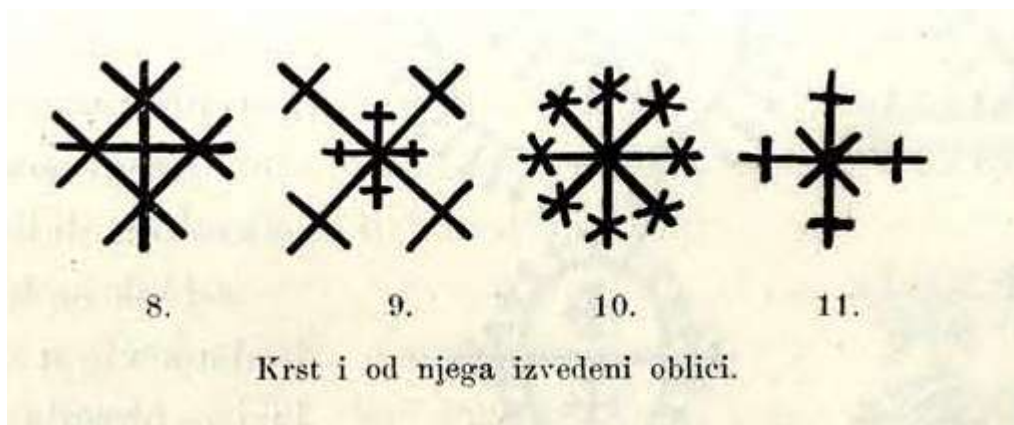
Овај знак, онај део српског/слоВенског народа који данас себе именује ХрВати (који је остао предан колоДарским називима каленДарских месеца), је знак ВЕЧНОГ ВАСКРЕСА – КРУГА/нуле исцртавао на рукама и телу техником тетовирања све до XIX века.

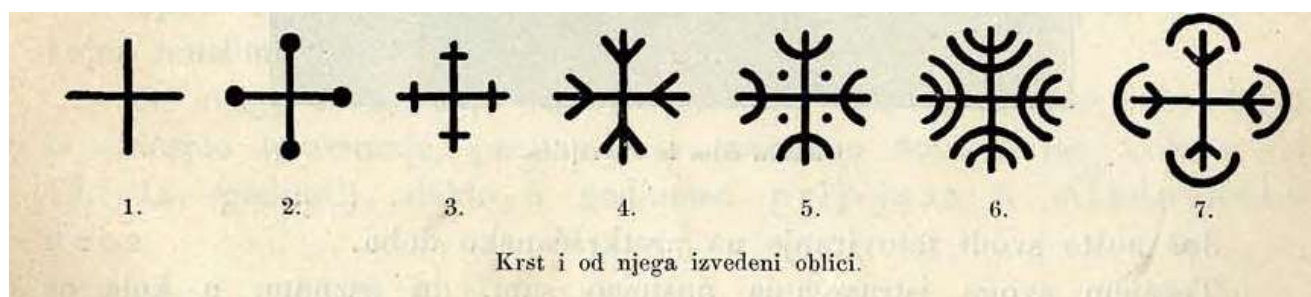
Коло у различитим формама истетовирано на телим КолоВена/ХрВата

Схематски приказ најстаријег очуваног колоВенског идола СветоВида са знаком прапочетка и годишењег и животног васкрса

Прехришћански крст (Коло – кретање Мајке Земље око Сунца) и од њега изведени облици¹⁰³

Како би ми данас рекли православни/равнострани КРСТ, који је био у ствари Коло, истетовиран на телу и рукама људи које је Трухелка означио *католицима*

Тетоважа је чињена по телу које је покривано одећом тако да је ово тајно знање о колу/вечном васкрсу било недоступно широком кругу. Истраживачи као што су Трухелка и посланици Ватикана су измислили да су родитељи тетовирали децу да их Турци не би отели. Али тетоважа очито није имала задатак да означи индивидуалност појединца или његово име већ да означи припадност роду КолоВена и да искаже молбу Колу као вечном победнику Светла над тамом. Ова традиција чувања древног мировозрења је уништена када су посланици Ватикана измислили да се тетовирањем преко плувачке која је коришћена преноси сифилис.

Могуће је да ће у даљим истраживањима моћи да се повуче разлика између грчког са једне стране и хел(В)енског (слоВенског) са друге стране и по разлици између:

- ✓ **хелиоцентричког система** као чисто колоВенског (слоВенског), укључујући и Аристарха Самоског, (ако се покаже да његово учење није само њему приписано, што је стара грчка технологија), који је тврдио да је у центру Вационе Сунце а да Земља и друге планете круже око њега, јер је очигледно да се далеко пре Аристарха Самоског, у Лепенском Виру и Винчи формирала представа о Колу као укупности кретања мајке Земље око њеног чеда Сунца, у оквиру чега ће постати јасније да се Архимедесова/Архимедова (који је следио Аристарха у овом хелиоцентричком схватању космоса¹⁰⁴) молба римским војницима, који пале и убијају: «Не дирајте ми кругове», није односила на нацртано, него на молбу да не убијају његове саплеменике **Коло**(Вене),
- ✓ **геоцентричког поимања** природе што одговара грчком «Panta Rei/Све се креће» и Птолемејевом **геоцентричном систему** који је говорио да су звезде закачене за небеску сферу, да се Земља налази у њеном центру, а да Сунце и планете (тзв. луталице) круже око Земље, што је прихватила и Библија и

¹⁰³ Др. Ђиро Трухелка, кустос у Босанско-херцеговачком музеју: «Тетовирање *католика* у Босни и Херцеговини», Гласник земаљског музеја, Сарајево, 1894. године, стр. 241,

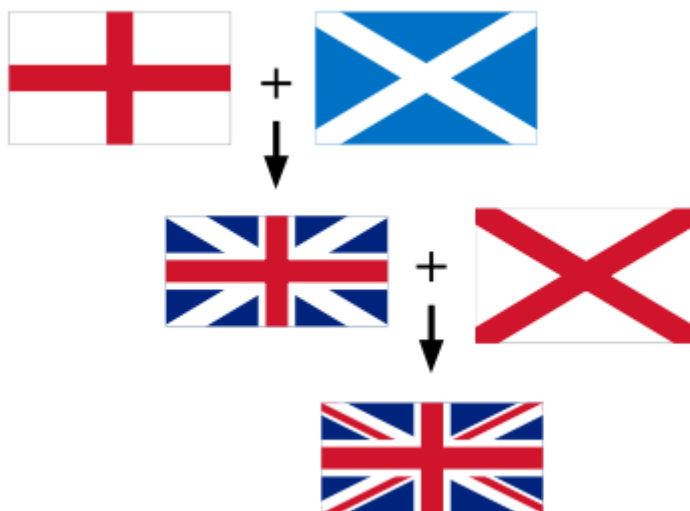
¹⁰⁴ «Детская энциклопедия», Том 3, Академия педагогических наук РСФСР, Москва, 1961., стр. 35,

хришћанство развијајући **антропоцентризам** (да је Бог саздао цео свет ради човека)

Све моћне империје и идеологије овог света, од Римске империје, Пунских и Галских ратова Гаја Јулија Цезара, преко грчке философије, инквизиције, нациста и болшевика, хришћанства, ислама и јудаизма (сетити се Мојсија из Старог завета, који уништава старе плоче са старим знањем) биле су усмерене на уништење трагова о најстаријој култури Лепенског Вира и Винче као родоВерне/ПАГанске. Онда се чини да моја објашњења и докази о истинском – азбучном пореклу математике и сви докази које сам овде изнео да се математика развијала из Лепенског Вира и Винче преко Веничана/Феничана изгледају као узалудан посао.

Год и енглеска реч **God**¹⁰⁵ (Бог) значе једно исто – Коло/обнову, прапочетак, круг/васкрес

Застава Уједињене Краљевине Велике Британије је приказ Коло (Бога: црвени крст Сунце, Бели крст мајка Земља, коси црвени крст - ноћно Сунце/Месец) чему је накнадно дато хришћанизовано значење и значење уједињених територија

Јадно Коло. Оно је и данас овим добронамерним текстом о пореклу нуле и математике изложено опасности да буде ескомуницирано од стране неоинквизиције и оних који не желе да схвате генијалну једноставност тог најстаријег погледа на свет. Јер како објаснити Енглеској Краљици да енглеска реч **God** (Бог) потиче од српске/руске речи **год** (као једнина од година са пресека дрвета) и да у суштини означава древно словенско божанство Коло које је **О**/круг али и **НУЛА** односно вечни васкрс! Како Краљици Маци објаснити да је на застави Уједињеног Краљевства Велике Британије приказано српско/руско Божанство **Коло** (црвени крст Сунце, Бели крст мајка Земља, коси црвени крст - ноћно Сунце/Месец), што и јесте **God** (Бог) у својој укупности, чему је накнадно дато хришћанизовано значење и значење уједињених територија Велике Британије, што је само прикривање изворног значења. Она би то без икаквог проблема схватила, али чиме онда, да јој њено окружење, оправда зашто перманентно води анти руску и анти српску пропаганду и политику.

Али ове истине руском морнару, на чијим се бродовима вије исти, *Андрејевски флаг/застава*, мора ухиљадустручити снагу јер се преко ове истине спаја са прецима, који су проливали крв штитећи његову божанску снагу, која је и данас као хелиоцентрични систем, најснажнија енергетска сила доступна човеку.

¹⁰⁵ Проф. Филозофског факултета Универзитета у Београду Радивој Радић тврди да енглеска реч God/Бог потиче од старогерманске речи «*guthan* (онај који је призван)», што је науспео покушај да се, по сваку цену, негира да ова реч потиче од словенске/коловенске речи **god**: «Срби пре Адама и после њега. Историја једне злоупотребе. Слово против „неоромантичара“», Стубови културе, Београд, 2011., стр. 345,

Иако је српским законима забрањено да министар Владе Србије обавља било коју другу делатност, актуелни министар културе Србије¹⁰⁶ се бави и уређивачком политиком у сопственој издавачкој кући «Стубови културе», те се у књизи «*Срби пре Адама и после њега*», рукама неког Радића из усташког Ливна околио и на моје образложење да енглеска реч **God** (Бог) потиче од српске/руске речи **год**. Радић «**у удружби**»¹⁰⁷ са министром културе Србије износи да је језичка бравура тврдња «доктора правних наука Божидара Митровића» да је «од речи **год** настала српска реч ГОДИНА, руска реч год и енглеска реч ГОД (god – бог Коло материјализован у годовима дрвета)¹⁰⁸». Радић ми се у памфлету «*Срби пре Адама и после њега*» у вези тог обраћа и лично: «*Докторе, зар је могуће да верујете у ту несувислу игру речи? Енглеска реч god, у значењу врховно биће, божанство, бог, настала је од протогерманске речи guthan (онај који је призван) и нема никакве везе са словенским речима год и година*».¹⁰⁹ Шта је овде несувисло мислим да је довољно јасно без икаквих додатних разјашњења. Радић је очигледно *призван* од Министра културе Србије да у памфлету «*Срби пре Адама и после њега*» оцрни и «извргне руглу»¹¹⁰ сваког ко покуша да укаже на древност српског језика, културе и историје. Тако је очигледно да сама држава Србија плаћа и назначује људе који делују против српске историје и културе.

Исти такви ватиканско-протогермански *guthani* (они који су призвани) су:

- I. у такозваном «ДЕЛУ СЛАВИСТОВ» «похапсили дописне чланове Академије наука СССР» јер су се ухапшени академици борили «за очување и самобитност културе, морала, облика живота, и историјску традицију руског народа»:
 1. кнеза Владимира Сергејевича Трубецкова,¹¹¹ секретара Института словенске културе и историје/Института славяноведения (ухапшен је са троје старије деце 29. јула 1937. године: **стрељан 30. октобра 1937.**),
 - a. у логору му је умрла ћерка Александра (1919—1943).
 - b. син В. С. Трубецкова - Григориј је провео у логорима 10 година;
 - c. ћерка Варвара Владимировна Трубецкаја је стрељана у логору,
 2. Григорија Андрејевича Иљинског (стрељан),
 3. Н.Н. Дурнова,
 - a. отпремили у логор и његовог сина А.Н. Дурново и његову вереницу — Варвару Владимировну Трубецкају, која је стрељана у логору,
 4. А.М. Селишћева (који је саставио прецизне карте словенских топонима у држави, коју је направила Енглеска, а коју су у складу са својим новојезиком назвали Албанија, иако је то само преличен словенски назив Бела/КолоВенија),

¹⁰⁶ није Министар културе Србије Предраг Марковић необразован зато што нема више од четири разреда гимназије, већ зато што, како каже Св. Николај (Велимировић), нема образа, па ЈАВНО крши закон те се, и поред законске забране, бави допунском делатношћу у оквиру које напада и мене који сам дао научно објашњење **како је настала реч култура**, и како је то везано за српски народ, док он прима плату да би српску културу и историју компромитовао,

¹⁰⁷ на корицама трећег издања «*Срби пре Адама и после њега*» на насловној страни по избору удружника **Радића и Марковића** стављена је слика са **два буздована** из XV века и панциром из XIV – XV века,

¹⁰⁸ да приметне траг извора Радић се у фусноти 344 на страници 345 своје књиге (вероватно по навици, јер је ова моја тврдња тачно цитирана) позива на страницу 168 моје књиге «РасСија (КолоВенија) – најстарија цивилизација и српски чудотворци» иако ова књига има свег 100 страница,

¹⁰⁹ Радивоје Радић: «*Срби пре Адама и после њега*», «Стубови културе», Београд, 2011., стр. 345

¹¹⁰ Радивоје Радић: «*Срби пре Адама и после њега*», «Стубови културе», Београд, 2011., стр. 312,

¹¹¹ син Сергеја Николаевича Трубецкова (1862 - 1905) првог избраног ректора Московског државног универзитета МГУ «М. В. Ломоносов» и брат кнеза Николаја Сергејевича Трубецкова, познатог руског лингвисте и филозофа, који је морао да емигрира 1920. у Бугарску,

5. професора В.В. Виноградова, К.В. Квитку, П.А., Расторгуева, Н.Л. Туницког, И.Г. Голанова, В.Ф. Ржигу и друге».

II. у такозваном АКАДЕМИЧЕСКОМ ДЕЛУ (дело академикова, Дело Академије наука):

- 1) крајем 1929. године почели хапшења историчара-архивиста у Академији наука,
- 2) у јануару 1930. године ухапсили познатог историчара Сергеја Фјодоровича Платонова и његове најближе сараднике Е. В. Тарлеа и још 100 сарадника Академије,
- 3) у ванскудском процесу Указом комисије *Обједињене државне политичке управе при Савету народних комесара*¹¹² од 8. августа 1931. године осуђени су на дугогодишње робије С. Ф. Платонов, Е. В. Тарле, Н. П. Лихачов, М. К. Љубавски (умро у логору 1936.), старији научни кустос Пушкинског дома Н. В. Измаилов, С. В. Рождественски (умро у логору 1934.) А. А. Петров (стрелан 1938.), Ј. В. Готје, С. В. Бахрушин, Д. Н. Јегоров (умро у логору 1931.), В. Н. Бенешевич (стрелан 1938.) и други,
- 4) у августу 1931. Указом ОГПУ група бивших официра гарде, који су радили у Академији наука (А. А. Ковањко, Ј. А. Вержбицкиј и други) била је осуђена на стрељање а такође је била осуђена група сарадника Академије наука која је радила у Руском музеју, у Централном архиву, и такозвана «црквена група» свештеника (свештеник А. В. Митроцки, М. В. Митроцки, бивши професор Петроградске духовне академије)

Ови словенски великомученици, су похапшени а многи и стрелани или умрли у логорима јер су се усудили да тврде да је руска и словенска историја старија од оне коју предају на совјетским универзитетима и школама. Сви су рехабилитовани (Владимир Сергејевич Трубецкој 1964. Године; Сергеј Фјодорович Платонов је у потпуности рехабилитован Решењем Војног већа Врховног суда СССР 20. јула 1967. године) али и данас све институције које се баве руском историјом и историјом културе Словена раде под строгом контролом и страхом који им је утеран стрељањима и терором. Зато је Председник Русије Медведев 2012. годину прогласио «Годином руске историје». Надајмо се да ће руски историчари коначно добити право да истражују руску историју и пре VI века и ван «унутрашњих граница Лењина» које су постале међународне границе савремене Русије.

Хиљадугодишње КОНТИНУИРАНО злочиначко и геноцидно уништавање трагова Винчанске културе српског и руског народа односно Словена до VI века изгледа као апсолутно достигнуће, које не могу да превладају никакви докази и логичност објашњења.

Али у том незнању створеном после хиљадугодишњих напора да се трагови Винчанске културе униште, минимизирају, сведу на ужи ареал, и уништи траг континуитета те културе (од Лепенског Вира и Винче до Тајне петокуполног православног/руског храма), поново постајемо свесни да је Господ свемогућ и да је и поред свих уништених доказа дао човечанству прецизне доказе да је Рас заиста Род првобитни.

Господу помолимсја, како су се молили и наши преци и како су појали наши дедови и свештеници, иако сада у нашим црквама покушавају да уведоћи савремени српски језик у литургију покидају и ту танку нит која нам је остала са азбуком етрусског, лидијског, ликијског периода преко Кормче књиге/Крмчије Св. Саве.

И поред тога што су хиљадама година уништавали станишта КолоВена/Словена, што су бомбардовали наше библиотеке и музеје, Господ нам је поклатио наизбрисив траг

¹¹² Объединённое государственное политическое управление (ОГПУ) СССР

нашег слоВенског/колоВенског/рАзСенског непрекинутог постојања на овом простору од Лепенског Вира и Винче до данашњег дана. Тај траг, који има прецизност која је до скоро била незамислива и невероватна, јесу **нуклеотиди – делови Y мушког хромозома**, који показује континуитет нашег (на)рода.

Пошто предмет овог излагања нису невероватно прецизни резултати молекуларних **ДНК генеалогских истраживања** они ће овде бити **цитирани** у најкраћем само као могући докази да су Арапи заиста основна знања и изглед тзв. арапских цифара, појам нуле и индијско рачунање стекли не од Индуса већ од Веничана/Феничана односно од потомака КолоВена/СлоВена, од којих су се неки обрели на Средоземном мору а неки у Виндији коју данас називамо Индија.

Систематизоване резултате тих истраживања дајем у облику цитата према текстовима Анатолија Кљосова који је дванаест година био професор Бостонског универзитета:

1. Анатолиј Кљосов у раду «Одакле су се појавили СлоВени и «Индоевропљани»? Одговор даје ДНК-генеалогича»¹¹³ износи:

- а. «Код свих мушкараца и жена на Земљи постоји 46 хромозома односно 23 пара хромозома.
- б. Један хромозомни пар је пуни. Он преноси пол детету. Код мушког детета пар се састоји од Y и X-хромозома. Код женског – само од два X-хромозома.
- в. ДНК сваког мушкарца, односно његов Y-хромозом, садржи **нуклеотиде**, који се незнатно мењају сваких 550 година.
- г. Нуклеотид нема везе са генима. У Y-хромозому скоро да нема гена - свега 27 гена на 50 милиона нуклеотида тако да је то безначајан проценат.
- д. Али нуклеотид Y-хромозома увек одређује наше претке и чува траг о њима и њиховом кретању, где су се појављивали.
- е. Y-хромозом – је једини од свих 46 хромозома (прецизније, из 23 пара, који носе сперматозоиде), који се преносе од оца ка сину, и даље ка сваком следећем сину у ланцу времена у трајању десетине хиљада година. Син добија Y-хромозом од оца тачно такав који је тај добио од свог оца плус нове мутације ако су такве предате од сина на оца. А дешава се то ретко скоро 22 покољења односно сваких 550 година,
- ж. У Y-хромозому сваког мушкарца постоји 50 милиона нуклеотида, па хаплотип може да се одређује до 67 белега/ознака/маркера, иако се већ на нивоу 25-белега сматра да је хаплотип сувише детаљан да га научне статистике не користе?
- з. Традиционално Словени се деле на три групе – **Источни Словени, Западни и Јужни Словени**. Источни су Руси, Украјинци, Белоруси. Западни Словени су Пољаци, Чеси, Словаци и Лужички Срби (Сорби, Лужички Словени). Јужни Словени су Срби, Хрвати, Босанци, Македонци, Бугари и Словенци. То су, рекло би се, различите етно-културолошке и верске заједнице али у оквиру ДНК-генеалогиче то је један исти род, једна иста ознака/маркер, један исти белег – то је један исти род, једна иста миграција и један општи предак, и једна иста хапло група,
- и. Чланови рода најстаријег хаплотипа R1a1 су живели на Балкану пре 12 хиљада година.
 - і. Кроз двеста и нешто покољења изашли су на источно-европску равнину, где су се пре 4500 година појавили преци савремених Руса и Украјинаца рода R1a1,

¹¹³ Анатолиј Кљосов: «Откуда появились славяне и «индоевропейцы»? Ответ дает ДНК-генеалогия» према www.lebed.com/2008/art5375.htm

- ii. Кроз још петсто година односно пре 4000 година они, Прасловени, изашли су на Јужни Урал,
 - iii. Кроз још четресто година **упутили су се у Индију**, где сада живи приближно 100 милиона потомака Прасловена, чланова тог истог рода **R1a1, рода Аријеваца, идентичног словенском.**
 - iv. Још једна група рода R1a1, са тим истим хаплотипом, упутила се из Средње Азије у Источни Иран, такође 3000 година пре нове ере, и постали су ирански Аријевци.
 - v. Један талас представника рода R1a1 упутио се на југ и доспео на Арапско полуострво, Омански залив, где се сада налазе Катар, Кувајт, Уједињени Арапски Емирати, и тамошњи Арапи, добијају свој резултат теста ДНК, са хаплотипом и хаплогрупом R1a1»,
 - vi. што се тиче Запада ја сам сакупио 25-маркерне хаплотипове рода R1a1, по свим земљама Европе, и за сваку земљу или регион одредио хаплотип општег претка. Испоставило се да је по целој Европи, од Исланда до Грчке на Југу, био општи један исти предак,
- к. Преци су предавали, као штафету, свој хаплотип својим потомцима полазећи од једне исте историске колевке свих Аријеваца – која је Балкан. И не просто Балкан већ прецизно: Србија, Косово, Босна, Македонија. То је ареал најстаријег хаплотипа рода R1a1. И време живота првоПретка, на којег указују најстарији мутирани хаплотипови– то је пре тачно пре 12200 година. Археологија и лингвистика не познају такву прецизност.
- л. Наши балкански преци су живели тамо на Балкану и 6.000 година се нису никуда посебно кретали, али онда су настала Велика пресељавања, за проширење територије: прво на Северне Карпате, у Буковину, тамо где је нађена Трипољска култура, за коју археолози тврде да је нестала, иако по ДНК истраживањима она није нестала, јер је припадала роду R1a1.
- м. И одатле је почела да се шири у таласима миграција рода R1a1 на све стране са Балкана (**археолошка култура Винче** и њој сродне културе) и Буковине (Трипољска култура). Практично на све стране пре – 4-5 хиљада година пре нове ере.
- н. У Немачкој је био на нивоу 25 маркера такав исти хаплотип као и код Источних Словена пре 4800 година
13 25 16 10 11 14 12 12 10 13 11 30 15 9 10 11 11 24 14 20 32 12 15 15 16
- о. Сада је у Немачкој средње 18% овог хаплотипа а у неким рејонима достиже трећину,
- п. У Норвешкој исти хаплотип R1a1 је живео пре 4300 година. У Норвешкој је удео R1a1 групе сада средње од 18 до 25% становника. У основи је Балтијска I1 (41%) и Западноевропска R1b (28%) хаплогрупа.
- р. У Шведској овај тип је представљао основу пре – 4250 година. Сада међу Швеђанима овај хаплотип **чини 17% потомака Словена**, рода R1a1. У основи је Балтиска група I1 (48%) и Западноевропска R1b (22%) хаплогрупа.
- с. На Британским острвима целе групе територија су простори где хиљадама година живе потомци Аријеваца R1a1. Они не доминирају у односу на други род R1b, чији је типичан представник Келти, који су дошли ту приближно пре 3500-4000 година.
- т. У Чешкој и Словачкој потомака прасловена R1a1 има око 40%. Остали су у основи Западноевропска група R1b (22-28%), Балтијска I1 и Балканска I2 (укупно 18%) хаплогрупе.
- у. На територији савремене Венгрије/Мађарске општи предак R1a1 живео је пре 5000 година. Тамо су и сада до четвртине свих потомака прасловени R1a1. Остали углавном имају Западноевропску R1b (20%) и укупну Балтијску I1 и Балканску I2 (укупно 26%) хаплогрупу».

2. Анатолиј Кљосов «Хинди-Руси Бхај-Бхај са становишта ДНК генеалогije или одакле су Словени»¹¹⁴ наводи:
- а. у 26 градова на територији Русије, Украјине и Белорусије распоређене су три словенске хаплогрупе:
 - i. R1a, условно говорећи Источни Словени
 - ii. I1b условно говорећи Јужни Словени – они су дошли са Балкана
 - iii. N група **Северни, Поморски Словени**: Северни Словени са севера Русије и прелаза у Скандинавију,
 - б. Јужни Словени су добили свој генетски белег или «снип» M170, који је одредио њихову хаплогрупу I приближно пре 20 – 25 хиљада година. За тим је следио «снип» S31 који је и одвоји Јужне од Прибалтијских Словена који су добили индексе M253, M307, P30 и P40.
3. Подударност хаплотипова Источних Словена и Индуса запањује. Када смо разматрали кратке 6-значне/маркерне хаплотипове они су били скоро идентични за обе групе. Али се показало и да за 12-значне хаплотипове они се фактички поклапају.
- а. Ево како изгледају кластери Словена и Индуса. На доњем цртежу је приближно – 113 људи, приближно половина једних и других. Црвени су Словени, жутим су означени – Индуси. Практично потпуно подударане кластера. И то – по 12-значним хакерним хаплотиповима! Напомињем да је за 12-значни хаплотип вероватноћа случајне подударности за два човека – један из две милијарде (<http://www.lebed.com/2007/art4914.htm>).
 - б. А овде постоји унакрсна идентичност за 27 из 113!
- в. Најкраће речено, подударност хаплотипова на прилично детаљној 12-тозначној структури код Словена и Индуса је задивљујућа.
- г. Ако овај исти словенско-индуски кластер упростимо и цео сведемо на кратак 6-значни хаплотип, онда ће он изгледати као што је доле приказано.

¹¹⁴ Анатолиј Клесов: «Хинди-Руси Бхај-Бхај с точки зрения ДНК генеалогии или Откуда есть пошли славяне» <http://www.lebed.com/2007/art5034.htm>

- д. Овде нема потребе да се приказују Словени и Индуси одвојеним бојама јер су се хаплотипови и код једних и код других фактички подударили. Фактички су се подударила 82 хаплотипа и цео комплет хаплотипова се репродуковао до тридесет једног.»

Постоји задивљујућа подударност систематизованих ДНК истраживања хаплогрупа у свету, како су изложени у наведеним радовима Кљосова, са резултатима мојих истраживања који су изложени у књигама:

- ❖ «РасСија (КолоВенија) и фреска Српски чудотворци», која је објављена на руском језику 2005. године и изложена у Музеју књиге Руске државне библиотеке, а на српском језику објављена 2006. године и
- ❖ «КолоВени (Словени) и континуитет културе и права».

Тиме се може закључити овај рад: очигледно је да су прва знања о НУЛИ одредили припадници РасСена односно рода Првобитног (СлоВена/КолоВена) у Лепенском Виру и Винчи, на основу генијално простог и прецизног погледа на свет, који је као веРа рода омогућио развој културе, календара и технолошки прогрес човечанства.

Излагање је посвећено 450-годишњици Покровског саборног храма на преКрасном тргу у Москви као једном од најлепших капитела и храмова на свету и најлепшем доказу о пореклу (азбучне) математике културе Винча, којој је име било РасСија.

Задивљује са којим су талентом водеће личности у култури и заштити музејског блага Русије успели да одрже у анонимности 450-годишњицу Покровског саборног храма, која је велики јубилеј за целокупно човечанство, а не само за Русију. Са истим талентом у руској јавности, да не говоримо о светској, прошао је непримећено јубилеј 500 година (1508. – 2008.) Архангелског саборног храма и КолоКољне/звоника Ивана (Трећег) Великог у Московском Кремљу.

Божидар Митровић, доктор правних наука

